குமரன் துணை.

விவேகபாநு

ஒரு மாதாந்தத் தமிழ்ப்பத்திரிகை

அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு—திருக்குறள்

தொகுதி 6 } 1907௵ பிப்ரவரி௴ { பகுதி 2

விஷயங்கள்.

கர்னல் ஆல்காட் துரையின் நிர்யாணம்—பத்திராதிபர்.

ஜகந்லோகி—எஸ். ராமநாதையர்.

கர்ணராஜன் கதை—ஆர். ராகவேந்திராச்சார்.

[illegible]ம் }
ஜப்பான் விருத்தாந்தமும் }—சுதேசாபிமானி.

பாவலர்த்தொகுப்பு—பத்திராதிபர்.

சுயராஜ்யம்—சுதேசாபிமானி.

குமணசரித்திரம்—மு. ரா. கந்தசாமிக் கவிராயர்.

சொந்தக்காரர்—மு. ரா. கந்தசாமிக்கவிராயர்.

பத்திராதிபர் } எஸ். [illegible]ையர்.
} மு. ரா. கந்தசாமிக்கவிராயர்.

மதுரை விவேகபாநு அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

வருஷச்சந்தா. ரூபா 2 | தனிப்பிரதி 1-க்கு அணா

உ

குமரன் துணை.

விவேகபாநு.

ஒரு மாதாந்தத் தமிழ்ப்பத்திரிகை.

தொகுதி 6 } 1907௵ பிப்ரவரி மீ { பகுதி 2

கர்னல் ஆல்காட் துரையின் நிர்யாணம்.

பிரமஞானசபைக்குத் தலைவராயிருந்த கர்னல் ஆல்காட் நாளீது பராபவ௵ மாசி மீ 6உ (17—2—07) ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை 7-17மணிக்குப் பரலோகப்பிராப்தமானர் என்ற சங்கதியைக்கேள்வியுற்று மிக்க விசனம் அடையலானோம். இவர் அமெரிக்காவில் ஐக்கிய மாகாணத்திற் பிறந்துவளர்ந்தவராயினும் நம பரதகண்டத்தையே ஜனன தேசம்போல் பாராட்டிவந்தவர். 1832-ம் வருஷம் ஐக்கிய மாகாணத்தில் ஒரு நல்ல குடும்பத்திற் பிறந்தவர். இவர் இளம் பருவத்தில் கல்விகற்றுத் தேர்ந்து கௌரவம் பெற்றனர். பின்னர் அம்மாகாண இராஜதானியாகிய வாஷிங்டன் என்னும் நகரில் விவசாய இலாகா டைரக்டராயிருந்தனர். அமெரிகர் தங்கள் சுயாதீனத்தையடையத் தங்கள் தாய் நாடாகிய ஆங்கிலநாட்டாரோடு புரிந்த யுத்த சமயத்தில் இவர் இராணுவத்தில் சேர்ந்து பல பிரசித்திபெற்ற உத்தியோகத்தைவகித்துச் சிறந்த தேசாபிமானியாயும் வீரராயும் விளங்கினர். இச்சமயத்தில் இவர் பிரமஞான விஷயத்தைக் கவனிக்க நேர்ந்தது. கத்தி யெடுத்து வீரத்தைக்காட்டிப் பலரை உயிர்ச்சேதஞ் செய்து தம் சொந்த நாட்டை மாத்திரம் காப்பாற்றுவதினும் புத்தி என்கிற கத்தியைக் கைப்பிடித்து, அஞ்ஞானம் என்கிற அந்தகாரச் சத்துருவுடன் போர்புரிந்து வீரங்காட்டி உலகத்தாரைக் காப்பாற்றுவதே மேலானதொழில் என்று கருதி இவ்வீரர் கத்தியைக் கீழே

எதிர்த்து வாயாற்கத்திப் பிரசங்கம் செய்யவும் கைசலியாது எழுதி அறிவைப் பரவச்செய்யவும் தீர்மானித்துக் கங்கணம் கட்டிக்கொண்டனர். ஒத்துக்கு மத்தளம் சேர்ந்ததுபோல் இச்சமயத்தில் இவருக்கு பிளவாட்ஸ்கியம்மையாரின் சிநேகம் கிடைத்தது. இருவரும ஒன்று சேர்ந்து பிரமஞான சபையை 1875-ம் ஆண்டு முதல்முதல் நியூயார்க்கில் ஸ்தாபித்தார்கள். 1878 வருஷத்தில் இருவரும் நம பரதகண்டத்திற்கு விஜயமானார்கள். இந்தியாவின் முக்கிய நகராகிய பம்பாயிலிருந்துகொண்டே பிரமஞான விஷயமாய்ச் சிலகாலம் வேலை செய்துவந்தார்கள். 1882-ம் வருஷம் நம சென்னை அடையாற்றில் நிலம்வாங்கிக் கட்டிடங்கள் கட்டி நம் அடையாற்றையே பிரமஞானசபையாரின் தலைமை நகராக்கி அச்சபையார் அனைவருக்கும் அடையாறு ஆக்கினார்கள். முதல் 9 வருஷங்கள் இருவர்களும் கூடியுழைத்து அச்சபையை மிகவும் விருத்திக்குக்கொண்டுவந்தார்கள். பின்னர் தாமே 6 வருஷகாலம் ஸ்ரீ அன்னிபெஸன்டு அம்மையாரின் பேருதவிபெற்று இச்சபையை மிகவும் சீருஞ் சிறப்புமாய் நடத்தி வந்தனர். யுத்தவீரர் ஆகையால் யுத்தகளத்தில் சேனைகளை நடத்தும்விதமாகவே ஒழுங்காகவும் தைரியமாகவும்காரியங்களை இவர் நடத்திவந்தது எவரும் புகழற்பாலது. இவரது தேக வன்மையும் காம்பீர சரீரமும் மனோதிடமும் எவரையும் வசிகரஞ்செய்துவந்தன. இவரது கம்பீர தொனியும் ஹாஸ்ய மந்தஹாஸமான பேச்சுச் சாதுரியமும் எவரையும் பற்றியிழுத்தன. முக்கியமாய் இளைஞர்கள் இவரது பேச்சுச சாதுரியத்தில் ஈடுபட்டு இவர் இட்டதே கட்டளை என விசுவாசத்துடன் மதித்துவந்தனர். உலகமெங்கும் சுற்றுப்பிரயாணம்பண்ணி இச்சபை விஷயமாய் இவர் அஞ்சாத்தீரத்துடனும் விடாமுயற்சியுடனும ஏகாக்ர சித்தத்துடனும் உழைத்து வந்ததை உலகம அறியும். நம நாட்டு ஆசாரிய புருஷர்களைப்போன்ற அற்புதத் தத்துவஞானம் இவரிடத்தில் காணப்படாவிடினும் இவர் நம் தேசத்தின்மீது மிகவும் அநுதாபம் காட்டி நம் நாட்டை முன்னுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று புத்தியாலும் தேகத்தாலும் மிகவும் பாடுபட்டு உழைத்துவந்தபடியால் இம்மகோபகாரிக்கு நம் நாட்டார் மிகவும் நன்றி பாராட்டவேண்டுவது இன்றியமையாதது. பௌத்தமதத்தில் இவருக்கிருந்த

பற்று அதிகம். அந்த மதக்கிரந்தங்களில் இவருக்குப் பரிச்சியம் அதிகம். இலங்கைத்தீவிலும் ஜபானிலும் இவரைப் பௌத்தர்கள் தேவதா விசுவாசத்தோடு பாராட்டுவது வழக்கம். சிற்சில சமயங்களில் இவர் விஷயமாய் அவர்கள் ஊர்கோலம் நடத்திய விருத்தாந்தத்தை வாசித்துப் பார்க்குமபக்ஷத்தில் நம் பூர்வ ஆசார்யர்களுக்கும் நாம் அப்படிச் செய்தோமா என்று தோற்றும். இந்தியாவிற்கு இவர் புதிதாய் வந்தபொழுது பிரசங்கமாரி பொழிந்து வந்தனர். பிற்காலங்களில் பிரசங்கத்தை அநேகமாய் நிறுத்திவிட்டனர். இவர் செய்துவந்த வேலை அபாரமானது. இத்தேசோபகாரியும் லோகோபகாரியுமான இவரது செயல்களை எவரும் பின்பற்றி ஒழுகுவாரானால் நாட்டுக்கு நன்மையுண்டு. இவ்வுத்தம சீலரது ஒழுக்கமும் செய்தொழில் ஊக்கமும் நமக்கு என்றும் நிதர்சனமாகவே நிலைநிற்கும் என்பது திண்ணம். இவரை நம் ஹிந்துமதத்துக்கு ஒருகாலும் ஆசாரிய புருஷராக எவரும் ஒப்புக்கொள்ளார். இருந்தாலும் நம மதவிஷயத்தை நாம் நன்குகவனிக்கும்வண்ணம நமக்குப்பெருந்தூண்டுகோலாயிருந்தனர் என்பதை எவரும மறுக்கார். இவர் இந்தியாவிற்கு வருமுன்னர் லௌகீகர்கள் நம் மதவிஷயமாய்ப் புத்தி செலுத்தி வந்தது அபூர்வமாகவே இருந்துவந்தது. நம்மதத்தில் பல புதையல்களிருப்பதை இவர் மூலமாகவே பலர் அறிந்து விசாரணை செய்யத்தொடங்கினர். கிறிஸ்துவபாதிரிகளுக்கு இவர் ஒரு பெருங்கோளரிபோலிருந்து வந்தனர். இவரது முயற்சியாலே நம்முடைய அரிய கிரந்தங்களும் கலைஞானங்களும் முதல் முதல் ஆங்கில பாஷையில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டன.

இப்பேருபகாரி சென்ற சிலநாட்களாகப் பிணிவாய்ப்பட்டுப் படுக்கையோடு படுக்கையாயிருந்து மனோசஞ்சலம்சிறிதுமின்றி எப்பொழுதும் சபையின் க்ஷேமார்த்த விஷயத்திலேயே கண்ணுங் கருத்துமாயிருந்து வந்தனர். பிரக்ஞைதப்பிக்கிடந்த காலத்தும் சபைவிஷயமாகவே பிதற்றுவாராம். இறங்கிய காரியத்தில் அவ்வளவு பிடிவாதத்தோடு ஊக்கம்காட்டி வேலைசெய்தல் எவர்க்கும் சுலபமன்று. இவரது நிர்யாணம் லோகத்தார் அனைவராலும் துக்கிக்கப்படும் என்பதிற்றடையில்லை. ஞாயிற்றுக்கிழமை $3\frac{1}{2}$-மணிக்கு இவரது பிரேத ஸம்ஸ்காரச் சடங்குகள் தொடங்கப்பட்டன. அச்சமயம் இவரது

அத்தியந்த நண்பராகிய ஸ்ரீ பெஸன்ட் அம்மையார், ஸர். எஸ். சுப்பிரமணிய ஐயர் அவர்கள் முதலிய கனவான்களும் பல அரிய நண்பர்களும் கூடவே இருந்து உத்தரகிரியைகளைச் சிறப்பாக நடப்பித்தனர். உலகின்கண்ணுள்ள பிரசித்த மதக்கிரந்தங்களினின்றும மகா வாக்கியங்கள் ஓதப்பட்டன. அபூர்வ மதக்கிரந்தங்கள் அவர் தலைமாட்டில் வைக்கப்பட்டன. ஆறு அந்தணர்களும் நான்கு பௌத்தர்களும் இவரது ஸ்தூலதேகத்தைப் பாடையிலிட்டு மாடியிலிருந்து தூக்கிக் கீழே இறக்கித் தகனபூமிக்குக்கொண்டுபோய்ச் சந்தனக்கட்டைகள் அடுக்கிய சிதையிலிட்டபின்னர் தகன ஸம்ஸ்காரம நடந்தேறியது. பஞ்சபூதமான சரீரம் பஞ்சபூதமாகவே மாறிற்று. மறுநாள் அஸ்திகளை எடுத்து இருபாகங்களாகச்செய்து ஒருபாகத்தைச் சமுத்திரத்திலிட்டு மறுபாகத்தைக் கங்கைக்கு அனுப்பச் சேமித்து வைத்தார்களாம. பிரமஞான சபையானது சர்வசமயங்களையும் தழுவி நிற்பதால் சகல மதஸ்தர்களும் அச்சபையின் அக்கிராசனாதிபதியின் ஸ்தூலதேக ஸம்ஸ்காரத்தில் கலந்து வேலை செய்திருப்பார்களானால் உசிதமாக இருந்திருக்கும். அவ்வாறு செய்வதற்குப்போதுமான அவகாசமில்லாதிருந்ததுபோலும்.

நிர்யாண சமயத்தில் மகாத்மாக்களால் நேர்ந்த சில அபூர்வ சம்பவங்களைக்குறித்து அவரது நண்பர்கள் பிரசங்கவாயிலாக வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். காலஞ்சென்ற மேடம் பிளவாட்ஸ்கி அம்மையாரே நேரில்வந்திருந்து அவரைத் தம்மிருப்பிடத்திற்கு அழைத்துச்சென்றனராம. இவை விசுவாசத்தைப் பொறுத்தவிஷயங்கள். இவ்வற்புத புருஷருடைய சத்கிருத்தியங்களைமட்டும நாம் சீர்தூக்கிப பார்க்கும பக்ஷத்தில் அபூர்வ ஆத்மகோடிகளில் இவரையும் ஒருவராகச் சொல்ல எவரும பின்வாங்கார்கள். சாதுக்களுக்குத் திவ்விய லோகப்பிராப்தம் கிடைக்குமென்பதிலும் சிறிதும் ஐயமில்லை. இவர் வகித்த அக்கிராசனாதிபத்தியத்தை அன்னிபெஸன்ட் அம்மையார் வகித்திருப்பதால் இச்சபைமேன்மேலும் விருத்தியடைந்து முன்னிலும் பிரசித்திபெறும் என்பது திண்ணம்.

பத்திராதிபர்.

ஜகத்ஜோதி.

(முன்தொடர்ச்சி)

ஜகத்ஜோதி உயிரோடுள்ளவரை தன் பிராணனுக்கு அபாயந் தான் நேரிடும் என்று மோகபத்கான் கருதினபடியால் அவன் ஒரு வீரனையழைத்து அவள் உயிரை வாங்கிவரும்படி அவனுக்குக் கட்டளையிட்டான். அவனும் அதற்கு இணங்கிப்புறப்பட்டு ஜகதஜோதி படுத்துத் தூங்கும் கூடாரத்துக்குள் நடுநிசியில் நுழைந்தான். அச்சமயம் அவள் அயர்ந்து தூங்கிக்கொண்டிருந்தனள். அவளுடைய அழகுவாய்ந்த அவயவங்கள் பார்ப்போர் கண்களைப்பறிக்கும்படியான இரத்னகம்பளத்தில் அசைவற்றுக்கிடந்தன. அவளது படுக்கைக்குச் சமீபத்தில் எரிந்துகொண்டிருந்த விளக்கின் வெள்ளித்தண்டில அக்கம்பளத்தின் பல வர்ணங்கள் பிரதிபிம்பித்து அழகைச்செய்தன. தூக்கத்தில் யாதொரு சலனமுமின்றி அவள் தங்கத்தை உருக்கிவார்த்த விக்கிரகம்போற் கிடந்தனள். ஒழுங்காகவும மிருதுவாகவும் விடுகின்ற அவள் சுவாசத்தால் மட்டும், அவள் ஒருயிருள்ள ஜந்து என்று அவ்வீரன் அறியலாயினன். முன் யுத்தத்தில் அவள் வலபுஜத்தில் ஒருவடுப்பட்டிருந்தது. அவள் தூக்கத்தில் அவளது வலக்கை மார்பின்மீது மடக்கிக்கிடக்கையில் அக்காயம் செக்கச்செவேலென்று விளக்கின் பிரகாசமாய்த் தெரிந்தது. அக்கையின் அடியிலிருந்த மார்பும வட்டமாயும் அழகாயுமிருந்தபடியால் அவ்வீரன் கண்களைக்கவர்ந்தது. அந்தக்குறிப்பிட்ட ஸ்தானத்திலேயே குத்தி மாய்க்கும்படி அவனுக்குக் கட்டளை பிறந்திருந்தபடியால் அவன் சற்று உற்றுப்பார்த்தனன். ரக்ஷணையாக இருந்த அந்தக்கையை அப்புறப்படுத்த அவன் மனம் சகிக்கவில்லை. அவன் சிறிது நேரம் யாதொன்றும் தோன்றாமல் பிரமித்து நின்றான். அவளுடைய அழகைக்கண்டு அடக்கொணா ஆச்சரியமடைந்தான். அவள் வீரத்தன்மையைக்குறித்துச் சிந்திக்கச் சிந்திக்க அவனுக்கு வியப்பு ஒருபக்கமும் இரக்கம் ஒருபக்கமும் உண்டாயிற்று. தான்கொண்ட எண்ணத்தை அவன் முற்றிலும் தவிர்த்துத் தன் கையாயுதத்தைக் கீழே எறிந்தான். அந்தச்சப்தத்தால் ஜகத்ஜோதி திடுக்கிட்டு எழுந்தனள். அங்கு ஒருமனிதன் நிற்பதைக் கண்ணுற்று உடனே அவள் படுக்கையைவிட்டுத் தாவிக்குதித்து அவன் பக்கல் வந்து நின்று அவனை உற்றுப்பார்த்துப் பின்வரும் மொழிகளைக்கூறினாள்.

"உன் கருத்தை யறிந்தேன், நீ ஒரு கொலைபாதகன், கொலையாளியின் குத்து ஈட்டியால் ஜகத்ஜோதி சாகச் சிறிதும் பின்வாங்காள். இதோ குத்து" என்று மனவுறுதியோடு கூறித் தன் மார்பைத் திறந்து காட்டினள்.

அவ்வீரன் துக்கித்து அடியற்ற மரம்போல் அவள் பாதங்களில் விழுந்து கீழே எறிந்த ஆயுதத்தைச் சுட்டிக்காட்டி தான்கெட்ட எண்ணத்துடன் அந்தப்புரத்துக்குள் நுழைந்ததற்காக மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொண்டான். "நான் பிறன் ஏவலால் வந்தவன்" என்று துக்கித்துக்கூறினன். ஜகத்ஜோதியும் அவனது பச்சாத்தாபத்தைக்கண்டு வியந்து "வீர! நீ போகலாம். போய் உன் யஜமானனிடத்தில் சாவு வருகிற சமயத்தில் அதனை எவ்வாறு ஏற்றுக்கொள்ளுகிறதென்பதை சக்கரவர்த்தினி அறிவாளென்றும் ஆனல் நியாயம் தப்பி நடவா வண்ணம் கேட்டுக்கொள்ளுகிறுளென்றும் சொல். இரகசியமாய்க் குத்தச்சொன்னது கொடுந்தண்டமாகுமே யொழிய நியாயதண்டமாகாது. நான் இப்பொழுது அவன் வசத்திலிருக்கிறேன். இருந்தாலும் அவன் வீரத்தன்மையோடும் நற்குணத்தோடும் தன் அதிகாரத்தைச் செலுத்தக்கடவன்" என்றாள்.

தான் கருதியகாரியம் முடியாமற்போனதைக்குறித்து மொகபத்துக்கு ஒருபக்கம் வியப்பும் மற்றொருபக்கம் விசனமு முண்டாயிற்று. உடனே அவன் சக்கரவர்த்தியைத் தேடிச்சென்று ஜகத்ஜோதியைக் கொல்வதற்கு உத்தரவு பிறப்பிக்கவேண்டுமென்றான். ஜிஹாங்கீரோ ஜகதஜோதி மொகபத்துக்குச்செய்த கொடுமையை நன்கு அறிந்தவன். ஆகையால் அவன் கேட்பதை அநியாயம் என்று கூறத்துணியவில்லை. அவனை மறுத்துப்பேசி எதிர்ப்பதற்கும் சக்தியில்லை. ஜகத்ஜோதியை விட்டுச்சிலகாலம் பிரிந்திருந்தமையால் அவள் ரூபலாவண்ணியத்தை ஒருவாறு மறந்துவிட்டான். ஆகையால் மிகவும் அசம்மதத்துடன் அவ்வேண்டுகோளுக்கிணங்கினன். இப்பயங்கரமான சங்கதியை ஜகத்ஜோதி கேள்வியுறவே அவள் மனமசிறிதும் கலங்காமல் கூறியதாவது: "சிறைபுண்ட அரசர்களுக்குச் சுயாதீனம் ஏது, அதுபோலவே பிரஜைகளின் உயிரை வாங்குவதற்கு அதிகாரமுமிடையாது. ஒருமுறை சக்கரவர்த்தியைத் தரிசிக்க

எனக்கு விடையளிக்கவேண்டும். அப்பொழுது அவ்வரிய உத்தரவுக்குக் கைச்சாத்திட்ட திருக்கரத்தை நான் என் கண்ணீரால் நனைத்துத் திருப்தியடைவேன் " என்றாள். சக்கரவர்த்தியினிடம் தனக்குண்டான செல்வாக்கை அவள் அறியாதவளல்லள். அவள் விருப்பம் அளிக்கப்படவே அவள் தூய வெண்மையான வஸ்திரம்தரித்து ஜிஹாங்கீரைப் பார்க்கச்சென்றனள். அவள் அவயவங்களின் அழகு அதிக சோபையுடன் விளங்கிற்று. அச்சமயம் மொகபத்தும்கூட இருந்தான். அவள் சிறிதும் விசனக்குறியை முகத்தில்காட்டாமல் சக்கரவர்த்தியை அணுகினாள். அது அவள் அழகைப்பின்னும் நன்றாக எடுத்துக்காட்டிற்று. மிக்க கம்பீரத்துடன் அவள் கிட்டினாள். ஆனால் ஒரு மொழியேனும் கூறாமலே அவள் மண்டியிட்டு சக்கரவர்த்தியின்கையை எடுத்துத் தன்மார்போடு வைத்தணைத்தாள் அதனால் தான் வாய்மொழியாகக் கூறாமலே தன் மனோபாவத்தைத் தெரிவித்தனள். ஜிஹாங்கீர் மனம் மிகவும் தளர்ச்சியுற்றது. வாய்விட்டும் அழத்தொடங்கினான். நெடுநாள் விட்டுப்பிரிந்த காதலியைக்கரத்தால் பிடித்துத்தூக்கி முகத்தைப்பார்த்து மிகவும் உருக்கத்துடன் கூறினதாவது " முகபத ! இம்மாதரசியைக் காப்பாற்றக் கூடாதா ? "என்றான். முகபத்தும் சக்கரவர்த்தியின் துன்ப நிலைமையைக்கண்டு மனமிரங்கி " மொகலாயச் சக்கரவர்த்தியின் விருப்பம் வீணாவதுண்டா " என்றுகூறி உடனே காவலாளிகளை விலகிப்போம்படி கைச்சாடைகாட்டவே அவர்களும் அக்கணமே விலகினார்கள். ஜகத்ஜோதியும் சுயாதீனம்பெற்றாள். ஆனால் அவள்மட்டும் முகபத் தனக்கிழைத்த தீங்கைச்சிறிதும் மறக்கவில்லை. பகைக்குணம் சிறிதும் காட்டாமல் எச்சமயமும் மலர்ந்த முகத்துடனும் மரியாதையுடனும் தளகர்த்தனுடன் அளவளாவி வருவாள். அதனால் அவளைப்பற்றி அவனுக்கு யாதொரு சந்தேகமும் உண்டாகவில்லை. சேனைகளால் மிகவும் மதிக்கப்பட்டவனாகையாலும் ரஜபுத்திரர்களுடைய விசுவாசத்தில் அவனுக்குப் பூரண நம்பிக்கையிருந்ததாலும் அவன் தன் பிராணனைக்குறித்துச் சிறிதும் பயங்கொள்ளவில்லை. இதுநிற்க, ஜகத்ஜோதிவிஷயத்தில் தான் தாராளசிந்தைகாட்டி நடந்துகொண்ட மாதிரியால் ஜிஹாங்கீருக்கும் அவனிடத்தில்மிகவும் நல்ல எண்ணம் உண்டாயிற்று. அதனால் அவன் தன் பிராணனைப்பற்

றியாதொரு கவலையுங் கொள்ளவில்லை. "வெள்ளைக்கில்லை கள்ளச் சிந்தை" என்று அவன் வெளுத்ததெல்லாம் பால் கறுத்ததெல்லாம் தண்ணீர் என்றிருந்தான். ஜகத்ஜோதியின் குணத்தை அவன் நன்கு அறிந்துகொள்ளவில்லை. ஸ்திரீகளின் கொடுமை அவளிடத்துமிருக்கும் என்று அவன் சிறிதும கருதவில்லை. தன் கம்பீரகுணமே எவரிடத்தும் இருக்கும் என்று அவன் எண்ணினான். ஜகத்ஜோதியோ தான்கொண்ட எண்ணத்தை நிறைவேற்றுவதிலேயே கண்ணாயிருந்துகொண்டு சமயம்பார்த்துவந்தாள். தன்னை முகபத் சிறையிலிட்டுச்செய்த அவமானத்தை அவள்மனம் சிறிதும் சகிக்கவில்லை. சிறைபுண்ட புத்திரி அவள்வசம் வந்துவிட்டனள். ஆயினும் தன்னைபபோலவே அவளுக்கும் சுயாதீனம் கிடையாது. சிறையிலிடப்பட்டவள்போலவே நடத்தப்பட்டுவந்தனள். தன் புத்திரிக்குப்பட்டகாயம் பலமாயில்லாதபடியால் சீக்கிரம் ஆறிவிட்டது. இருந்தாலும் தாயின்மனம் இருவருக்கும் இழைக்கப்பட்ட தீங்கைச் சிறிதும் மறக்கவில்லை. எவ்வாறு பழிவாங்கலாமென்பதையே அவள் மனம் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தது. முகபத்தின மனம் சிறிதும சந்தேகங்கொள்ளாதபடி ஆறுமாதகாலம் அவள் பழிவாங்கும்யோசனையை விடாது செய்துகொண்டே வந்தனள். சக்கரவர்த்தியோ முகபத்தைத் தன் இன்னுயிர் நண்பனைப்போல் பாராட்டிவந்தனன். ஜகத்ஜோதியும் அவனிடம் எப்பொழுதும் மிகவும பிரியமாகவே நடந்துவருவதுபோல் நடித்தனள். இது புயலுக்கு முன்காணப்படும் அமரிக்கைபோலிருந்தது. ஸ்திரீகளின் ஆழ்ந்தமனத்தை யறிய வல்லவர் யாவர்? ஒருநாட்காலையில் வழக்கப்படி தளகர்த்தன் தன் பரிவாரங்களுடன் சக்கரவர்த்தியைப் பார்க்கப்போனபொழுது அவன் போன சந்தின் இருபுறங்களினின்றும் காவலாட்கள் வந்து எதிர்த்தனர். அநேகம் வீடுகளிலிருந்து அவன்மேல் குண்டுமாரிகள் பொழியப்பட்டன. எங்கும் குழப்பம் உண்டாயிற்று. முகபத்தின் சேனாவீரர்கள் நல்ல கைதேர்ந்தவர்களாதலால் சத்துருக்களைச சிறிதும் லட்சியம்பண்ணாமல் எதிர்த்துச்சென்றார்கள். சத்துருக்களுடைய உபாயம பலிக்கவில்லை. அச்சமயம் முகபத் அவ்வபாயத்தினின்றுதப்பியது மிகவும் ஆச்சரியமே. அவன் பரிவாரத்தாரில் அநேகர்மடிந்தார்கள். அநேகர் காயப்பட்டார்கள். அவனுக்குமட்டும் யாதொருஅபாயமும்

நேரிடவில்லை. இந்த ஏற்பாடு நடக்கும்வரை எவர்க்கும் தெரியாது. எங்கும் அதிருப்தியுண்டாயிற்று. ஜனங்கள் சக்கரவர்த்தியைச் சூழ்ந்திருந்த படையைத் தாக்கினார்கள். எல்லோரும் கத்திக்கிரையானார்கள். காபூல் முழுவதும் அல்லோலகல்லோலப்பட்டது. முகபத்தும் பட்டணத்துக்கு வெளிப்புறத்தில் தங்கியிருந்த பாளையத்துக்கு ஓடித் தப்பித்திராவிடின் அவன் உயிரையும் அக்கோபத்தில் மாய்த்திருப்பார்கள். இத்துணிகரமான செய்கையைத தக்கவண்ணம் தண்டிக்க முகபத் ஏற்பாடுசெய்தான். தன் எண்ணம் நிறைவேறுததுகண்டு ஜகத்ஜோதியும் தனக்கு அபாயம் நேரிடுமென்று நடுங்கினாள். தளகர்த்தன் தங்களைத தக்கவண்ணம் தண்டிக்க ஏற்பாடு செய்வதை அறிந்த ஜனங்கள் ஒரு கூட்டங்கூடித் தங்களில் முக்கியமானவர்களை அவனிடம் அனுப்பிப பிழைபொறுத்தருளும்படி வேண்டிக்கொண்டது மன்றி கலகம் சில நாசோடிகளால் உற்பத்தியாயிற்றென்றும் அப்படிப்பட்டவர்களைத் தாங்களேபிடித்து அவனிடம் ஒப்புக்கொடுப்பதாகவும் ஒப்புககொண்டார்கள். ஜகத்ஜோதியே இதற்கு மூலகாரணம் என்பதை முகபத் அறிந்திருந்தபோதிலும் அதனை அவன் வெளிக்காட்டவில்லை. பிரஜைகளின் பிரார்த்தனைக்கு அவனும் இணங்கி அவர்களுக்கு மன்னிப்புக்கொடுததான். அன்றுமுதல் காபூலுக்குள் இனி நுழைவதில்லை என்று விரதம் செய்துகொண்டான். கலகக்காரர்களைத் தக்கவண்ணம் தண்டித்தான். மறுநாளே புறப்பட்டுச் சக்கரவர்த்தியுடன் லாகூருக்குச்சென்றான். போகும் வழியில் ஒரு ஆற்றங்கரையின் அழகான கரையில் ஓர் இனிய சோலையைக்கண்ணுற்று அதில் பாளையமிறங்கினான். அதன அழகைச்சுற்றிப்பார்க்க ஆசை கொண்டவனாய் ஏகாந்தமாய்ப் புறப்பட்டான். "குரவமே கமழ் குளிர் பொழிலூடு குயிலொடு மயில்கள் நின்றால, இரவியின் கதிர்கள் நுழைதல் செய்தறியா" இடங்களையும், "கருககமுகு பசும்பாளை வெண்முத்தீன்று காபெல்லாம் மரகதமாய்ப் பவளங்காட்ட, செருந்திமொட்டலர்த்தும் தேன்கொள்" இடங்களையும். "கோங்குசெண்பகக் கொம்பினில் குதிகொடு குரக்கின மிரைத்தோடி தேன்கலத்த தண்பலங்கனிநுகர்தரு" மிடங்களையும், "மீனைததழுவி வீழ்ந்தெழு மள்ளர்க்கலமர்ந்து நானபபுதலிலாமை யொளிக்கும்" இடங்களையும் "நெருவாய் நெய்தல் பூமதுமார்திக்கமலத்தின் தருவாய் மலர்மே

லன்னமுறங்கும் " இடங்களையும், கண்ணுற்றுப்பின் வருமாறு சிந்திக்கத் தொடங்கினன். "இனிது இனிது ஏகாந்தம் இனிது" "வாழ்வாவது மாயம் இது மண்ணாவது திண்ணம்" மானிடசரீரத்துக்கோ பிராயம் நூறே. அதில் பாதியும் உறங்கிப்போகும். நின்றதில் பதினையாண்டு பேதைபாலகனதாகும் பிணி பசி மூப்புத்துன்பம்" "மணி மாடமாளிகை மேடை சதுரங்கசேனையுடனே வந்தோர் வாழ்வுமோர் இந்திரஜாலக்கோலம்" ஆகையால் பிறவியை யொழிக்க வழி தேடுவதே உத்தமம். ஏகாந்தத்திலிருந்துகொண்டு பகவத்தியானம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தால் மட்டுமே மனோசஞ்சலமற்றுச் சாந்தியடையலாம். உலக வியாபாரத்திலுள்ளவரை மனம் அலைவாய்த்துரும்புபோல் சலித்துக்கொண்டே இருக்குமேயொழிய சாந்தியடையப் போவதில்லை.

"பிறவிப்பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார்
இறைவனடி சேராதார்"

என்ற திருவாக்குமிருப்பதால் ஏகாந்தத்திலிருந்து அவனடியே தொழுவதில் பொழுதுபோக்கினாலல்லாமல் இப்பிறவிக்கடலை நீந்தல் முடியாது.

"பெரும்புறக்கடலை, அடலேற்றினைப்
பெண்ணை, ஆணை, எண்ணில் முனிவர்க்
கருள்தரும் தவத்தை, முத்தின் திரள்கோவையைப்
பத்தர் ஆவியை, நித்திலத் தொத்தினை,
அரும்பினை, அலரை, அடியேன் மனத்தாசையை,
அமுதயபொதி இன்சுவை
கரும்பினைக், கனியைச் சென்றுநாடிக்"
கண்டுகொண்டாலொழியகதிவேறில்லை.

இச்சோலையின் இயற்கைவளங்கள் என் மனத்தைக் கொள்ளைகொள்ளுகின்றன. இப்பறவையினங்கள் யாதொரு நிர்பபந்தமின்றி ஏதோ கிடைத்ததைக்கொண்டு வயிற்றைநிரப்பி உல்லாசமாய்ப்பாடிக்கொண்டு தாமும் இன்புற்றுப் பார்ப்போரும் இன்புறும் வண்ணம் செய்கின்றனவே. நாம்மட்டும் இவ்வுலகப் பெருஞ்சுழியில் அகப்பட்டு வீண்துன்பமடைவானேன். இவ்வோடைகளின் ஜலத்திவலைகளை

போல் நம் வாழ்நாளின் ஒவ்வொரு விநாடியும் நில்லாமல் ஓடிக்கொண்டேயிருக்கிறது. ஆகையால் இனி ஒருகணமும்தாமதியாமல் நிலையற்ற இவ்விந்திரஜாலக்கோலத்தை நீக்கி சாசுவதப் பொருளாகியபூகவானைத் தேடிக்கண்டுகொள்வதே இம்மானுடப்பிறவியின் பயன்" என்று பலவகையாய்ச் சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தான்.

(இன்னும்வரும்)

எஸ். சாமிநாதையர்.

ந்ரிகுராஜன் கதை.

"எந்தெந்தக் காலங்களில தர்மம மலினமடைந்து, அதர்மம் மேலிடுகிறதோ, அந்தந்தக் காலங்களில், நான் அவதாரஞ்செய்து தர்மத்தை நிலைநிறுத்துகிறேன்" என்று பகவான் பார்த்தனுக்கு கீதோபதேசஞ் செய்யுங்கால் கூறியிருக்கிறாராகையால், துவாபர யுகத்தில அப்பேர்கபொத்த தர்மத்திற்கு லோபம் வரவே, மலரயன் முதலாய சகல விண்ணவர்களுங்கூடி, பாற்கடலிற் பள்ளிகொண்ட பரமனிடஞ் சென்று முறையிட்டனர். அன்னோர் முறையைக்கேட்ட அப்பகவான் தன் சங்கற்பத்திற் கிணங்க, தேவர்களனைவரையும் நோக்கி நீவிர் குவலயத்தின்கண் மானிடராக அவதரியுமின். நான் வடமதுரையில் தேவகிமைந்தனா யவதரிக்கின்றனன் என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினர். அங்ஙனமே விண்ணவர்கள் உலகில் அவதரித்தனர். பின்னர் ஸ்ரீஹரி சுக்கில சோணித சம்பந்தமில்லாமல், தூணில் ஸ்ரீநரசிம்மன் ஆவிர்ப்பித்ததுபோல், தேவகி உதரத்திலிருந்து, சங்கு சக்கர பீதாம்பர தாரியாய் (குணதிசையில் திங்கள் உதயமாகுஞ் சமயத்தில் சாகரக்கரையில் நின்று பார்க்கும் பாமரர்களுக்கு அச்சோமன் சமுத்திர ஜலத்திலிருந்து கிளம்பி வருவதாகத் தோன்றுவதுபோல்) பரந்தாமன் அவதரித்தனன. ஜனித்த ஏழாம் நாளிலேயே பூதனாவதமும், அதன பின்னர் வரிசையாகச் சகடன், தேனுகாசுரன் முதலாய பல அரக்கர்களைக்கொன்று வேணுகானத்தினால் கோபிகளை

மயக்கச்செய்து அன்னோர்களுடன் கூடி ராசக்கிரீடை, ஜலக்கிரீடை முதலியவைகளைச்செய்து, கஞ்சனை வதைத்து ஜராசந்தனைப் பன் முறை யுத்தத்திற் ரேறக்கடித்து, சமுத்திரத்தில் துவாரகாபுரி என்ற ஓர் நூதன பட்டினத்தை நிர்மாணஞ் செய்துகொண்டு ருக்மணி முதலாய பல கன்னிகா ரத்தினங்களை மணந்து நரகாசுரனை வதஞ் செய்து, அன்னவனால் சிறையாக்கப்பட்டிருந்த பல்லாயிரம கன்னிகைகளை விவாகஞ் செய்துகொண்டு, இவ்வளவு பாரியர்களுடன் கூடி பல புத்திரர்களை யடைந்து துவாரகாபுரியில் சந்தோஷமாக வாழ்ந்து கொண்டிருந்தனன்.

இப்படியிருக்க ஓர் நாள் மாலைப்பொழுதில் கண்ணபிரானுடைய புத்திரர்களிற் சிலர், வேறு குழந்தைகளுடன் சேர்ந்து பந்து விளையாடிக்கொண்டிருக்கையில், அப்பந்து தூரத்திலிருந்த ஓர் பாழுங் கூவத்தில் விழவே பாலரனைவருஞ் சென்று அக்கூவத்தினுள் நோக்குகையில் அது நிர்ஜலமாயிருந்தது பந்தைக் கண்ணுற்றனர். கொணர்ந்தனர் ஓர் பெரிய மூங்கிற் கழியை, கூர்மையான பற்கள் நின்ற ந்த ஓர் இருப்பாயுதத்தைப் பிணைத்தனர், அம்மூங்கிற் கழியின் முனையை விட்டனர் கூவத்தினுள். அவ்வாயுதம் பந்திற் படுவதற்கு முன்னர் அதிற்கிடந்த ஓர் ஓணான் தலையிற்றைக்க, அவ்வேதனையைப் பொறுக்கமாட்டாமல், அவ்வோணான் மிகவும்வருத்தத்துடன் பெருமூச்சுவிட, அக்குரலைக்கேட்ட வாலிபர்கள் அஃதென்னவென்று கூவத்தினுள் நோக்க, அநேக வருஷ காலமாய் ஆகாரமின்றி தேகமெல்லாம் ஒடுக்கியிருந்த ஓர் ஓணான் என்று அறிந்தனர். உடனே இரக்கங்கொண்டு அதை மேலெடுக்கத் தங்களாலானவளவில் முயன்றும், அது வீணானது கண்டு, அனைவரும் ஒருமிக்கக்கூடி ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் அரண்மனைக்குச் சென்று நடந்த விருத்தாந்ததைத் தெறிவித்தனர். அதற்கு முகுந்தன் புன்சிரிப்புடன் குழந்தைகளைப் பார்த்து குழந்தைகாள்! ஓர் அற்ப ஓணானை கூவத்திலிருந்து மேலெடுக்க நான் வரவேண்டுமோ? உங்களால் முடியாதா? என்று வினவ முடியவில்லை யென்றனர் பாலர்கள். கருணாசாகரனான கமல நயனன் உடனே எழுந்துசென்று அக்கூவத்தினுள் இறங்கி தன் இரு விரல்களால் அதைப்பற்றி மேலெறியவே அவ்வோணான் தரையின மேல் வந்து விழுந்தது. விழுந்த ஒரு நிமிஷத்திற்குள் காகரவென்று

சூழ்ந்து உயிரிழந்தது. அதற்குள் கேசவன் மேல்வந்து சகல குழந்தைகளுடன், இறந்துபோன அவ்வோணனைப் பார்த்துக்கொண்டு நிற்கவே, அதன் தேகத்திலிருந்து ஓர் விசித்திரமான புருஷன் திவ்யாலங்காரத்துடன், மன்மதனைப்போல சுந்தராங்கனுய்த் தோன்றித் தன் இரு கரங்களையும் கூப்பி நின்று பகவானை நோக்கிப் பின்வருமாறு துதித்தனன்.

தேவதேவ! ஆதிமத்யாந்தரஹிதா! அமலனே! விமலனே! பராபர வஸ்துவே! முனிவர்களுக்கும் எட்டாத முதல்வனே! தேவகிமைந்தா! அன்னைக்கு அண்டங்கள் அனைத்தையும் தன் உதரத்திற் காட்டிய அபரமேயா! கீரீடிக்கு தத்வரகசியத்தை யுபதேசஞ்செய்த இருடிகேசா! கருணைக்கடலே! தேனே! அமுதமே! மணியே! ஒளியே! என்னை ஆட்கொண்ட ஹரியே! ஆயிரம் நாவைப்படைத்த சேடனும், மறையாலும் ஸ்ரீமகா இலக்குமியாலும், நின் குணத்தைக் கொண்டாட முடியாதென்றால், என்னால் எங்ஙனம் முடியும். ஸ்ரீ கிருஷ்ண! உன் கரஸ்பரிசத்தால் நான் தன்யனானேன். பூர்வத்தில் உன் பாதஸ்பரிசத்தால் கலலும் பெண்ணுருவாகவில்லையோ! இனி எனக்கு எந்த ஜன்மம் வந்தாலும் உன் பாதகமலத்தில் என் மனம் நிற்கும்படியாய் அருள் புரிக என்று சொல்லி முடிக்கவே விண்ணிலிருந்து விமானம் வந்து நின்றது இவரை அழைத்துக் கொண்டுபோக.

அதைக்கண்ட குழந்தைகள் மிக்க ஆச்சரியமடைந்து வாசுதேவனை நோக்கி ஹே ஜனார்த்தன! இந்த மகா புருஷர் யார்? இவர் வர்லாறு என்ன? இவருக்கு இந்த ஓணான் ஜன்மம் வந்த காரணம் யாது? என்று நீரே விசாரித்து அறியச்சொல்லும். இவர் விருத்தாந்தத்தைக் கேட்க மிகக ஆவல்கொண்டவர்களாயிருக்கிறோம் என்றனர்.

அதைக்கேட்ட மாதவன் நின்ற மகா புருஷனைப்பார்த்து ஹே! சுந்தராங்கா நீ யார்? இந்த ஜன்மம் வந்ததின்காரணம் யாது என்று வினவ அதற்கு அப்புருஷன் கோவிந்தனை நோக்கி ஹே! மதுசூதன! சகலமும் அறிந்திருந்தும் அறியாதவனைப்போல என் கேட்கிறாய்? என்றாலும் நீ கேட்டபடியால் நான் என் விருத்தாந்தத்தைச்

சொல்லுகிறேன். சாவதானமாய் இக்குழந்தைகளுடன் கேட்பாய் என்று தன் விருத்தாந்தத்தைப் பின்வருமாறு சொல்லலுற்றனன்.

தினகரன் வம்சத்திற் பிறந்த இட்சுவாகுவின் புதல்வன் யான். என்னை ந்ருக ராஜன் என்பார் உலகத்தவர். என் வரலாற்றில் தற்புகழ்ச்சிபாகம் வெகுவாய் வருமாதலால் அதை நான் எங்ஙனம் என் வாய்விட்டுரைப்பது கிருஷ்ணா! என்று சொல்லி தன் வரலாற்றைச் சொல்லக் கூச்சப்பட்டுக்கொண்டிருந்தவனை நோக்கி ஸ்ரீதரன், பரவாயில்லை, நான் சொல்லு என்று கட்டளையிட்டபின்மேல் நீ சொல்லாமல் இருப்பது அழகல்ல. தற்புகழ்ச்சி இருந்தால் அதை மறைக்காமல் உரைப்பாய் என்றதும் பின்பு சொல்லலுற்றனன். எனக்குத் தகுதியான வயது வந்தவுடனே ராஜ்யபாரத்தை வகித்து நீதிதவறாது அரசாண்டு வந்தேன். வானத்திலுள்ள நட்சத்திரங்களையும், சமுத்திரமணலையும் ஒருவாறு எண்ணினாலும் எண்ணிவிடலாம், நான் செய்த தானங்களை எண்ணமுடியாது. கோதானம், பூதானம், சுவர்ண தானம், கன்னிகாதானம் முதலிய சகல தானங்களையுஞ் செய்திருக்கிறேன். நான் நாள் ஒன்றுக்கு லக்ஷம் கோதானங்கள் செய்து வருவேன். விசித்திர அழகுள்ள முதல் ஈற்றுக் கோக்களாயும் ஒரு வேளைக்கு ஒரு வள்ளம் கறக்கும்படியான லக்ஷம் கறவை மாடுகளை மிக்க யோக்கியதையுள்ள விப்பிரர்களைத்தேடி, அக்கோக்களை தானஞ்செய்கையில் அவைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளும் துவிஜர்களுக்கு வேண்டிய திரவியமும் பால் கறப்பதற்கு சுவர்ண பாத்திரங்களும், பல வருஷங்களுக்கு வேண்டிய சாமான்களும் உதவி வருவேன்.

ஓர் நாள் துவாதசி தினத்தில் (களாமாத்திர சாதனையாதலால்) விடியற்காலம் ஐந்து மணிக்கு முன்னர் கொஞ்சம் இருளாயிருக்கையில் கோதானஞ் செய்துவருகையில் எனக்குச் சொந்தமல்லாத ஓர் மாடு என மாடுகளுடன் வந்து சேர்ந்திருந்ததை நான் அறியாததினால் அதையும் சேர்த்து தானஞ் செய்தேன்.

மாட்டை இழந்த பார்ப்பான் ஓர் நாள் மாலையில் ஆற்றோரமாய்ப் போய்க்கொண்டிருக்கையில், என்னிடம் தானம்பெற்ற மறையோன் தன் மாட்டிற்குத் தண்ணீர் காட்ட ஆற்றங்கரைக்கு ஓட்டிக் கொண்டு போனான். வழியில் ஆவையிழந்த அந்தணன் தன் மாட்

டை விழித்துப்பார்த்து ஹே! விப்ரா ! இது என் கோ ! நீ இதைத் திருடினதற்குக்காரணம என்னவென்று கேட்க, நான் திருடவில்லை; ஞோன் இதகோவை எனக்கு தானங் கொடுத்தனன் என்றனன், உடனே இருவரும் பல வார்த்தைகள் ஆடி கடைசியாக மன்னவன் மூன் வந்தனர். அப்பொழுது நான் சிங்காதனத்தில் அமர்ந்திருந்த னன். கோவைத் தானம் பெற்ற பிராமணன ஹே ராஜா ! இந்த மாட்டை நீர் எனக்கு தானங் கொடுத்திருக்க இநத விப்பிரன் என் னை வாய்க்கு வந்த வரையில் திட்டி, ஏளனஞ்செய்து என் மடியைப் பிடித்து கைதியை இழுத்துக் கொண்டுவரும் வண்ணம் தங்கள் சமு கத்திற்குக் கொணர்ந்திருக்கின்றனன் என்றனன். அதற்கு மாட் டையிழந்த மறையோன் ராஜா ! இந்தக் கோ என்னுடையதுதான் என்பதை இதோ இந்த நிமிஷத்திற் காட்டுகிறேன் பாரும் என்று சொல்லி, ஓ மீனாக்ஷி இங்கு வா என்று அழைக்கவே, அக் கோ உட னே அவன் பக்கத்தில் வந்து நின்றது. எனக்கு இன்னது செய் வது என்று தோற்றமல் ஹே! விப்ரர்காள்! பிறருடைய சொத்து என்று தெரியாமல் தானஞ் செய்துவிட்டபடியாலும், தானங் கொடு த்ததை மறுபடியும் வாங்கி சொந்தக்காரனுக்குக் கொடுக்கவேண் டிய படியாலும், இவ்வனம் செய்வதில் இருவருக்கும் மனவருத்தம் உண்டாகாதபடி (தானம் பெற்றவனை நோக்கி) நீர் இந்த மாட்டைக் கொடுத்துவிடும் இக் கோவுக்கு ஆயிரமாக்கள் திருப்பிக் கொடுக்கி றேன் என்றும் அதற்குச் சம்மதியாது அவ் விப்பிரன் முனிந்து போய்விட்டான். மாட்டை இழந்த அந்தணனை நோக்கி நீர் உம்மு டைய மாட்டைக் கேட்காதிருப்பீரேல் அந்த ஒரு மாட்டிற்கு பதில் ஆயிரம் மாடுகள் தருகிறேன் என்றும அவனும முனிந்து போய்வி டவே, நான் விசாரததினல் கொஞ்சம் நாட்களில் தெய்வகதியடைந் தேன். தென்றிசைகோன் முன்னர் நான் போய் நிற்க அவர் என்னை நோக்கி, மன்னு, நீ பார்ப்பான் சொத்தை எடுத்து தானஞ் செய்த பாவததிற்கு ஓராயிரம் ஆண்டு ஓணாக இருநது பின்னர் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் கரஸ்பரிசத்தால், திவ்ய ரூபமடைந்து பல கோடி காலம் சுகத்தை அனுபவிப்பாய் என்று கூறவே, நான் இந்த ஜன்மமெடுத்து இக் கூவத்தினுள் கிடந்தேன். உன் திவ்ய கரஸ்பரி சத்தால் இந்த ஜன்மம் நீங்கி இதோ விமானம ஏறிப்போகிறேன்

என்று, ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானிடம் விடை பெற்றுக்கொண்டு விமான மேறிப்போனான். இதைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த குழந்தைகள் மிகவும் ஆச்சரியமடைந்தனர்.

இதன் பின்னர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் குழந்தைகளை நோக்கி விப்பிரர் சொத்துக்கு ஆசைப்படலாகாது அதை அபகரிக்கவும் கூடாது என்று குழந்தைகள் மனத்தில் நன்றாய்ப் பதியும்படி போதித்தனன்

ஸ்ரீரங்கம்.
28-2-07

இப்படிக்கு
M. ராகவேந்திராச்சார்,
உபாத்தியாயர்.

சிந்தாமணி சரித்திரம்.

(13-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

"ஆலயந் தொழுவது சாலவும் நன்று" என்னும் நீதியுரையானது மானிடப் பிறவிக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கும் அறம், பொருள், இன்பம், வீடென்னும் நான்கு புருஷார்த்தங்களின் உண்மையை நன்கறிந்த மகா புத்திசாலியினால் இயற்றப்பட்டதன்றோ. சராசரங்கள் நிறைந்த இவ்வுலகத்தின்கண் ஒவ்வொரு வஸ்துவினிடத்திலும் அந்தர்யாமியாகக் கடவுள் வாசஞ் செய்கிறானென்பதை ஆலயங்கள் அல்லவோ விளக்குகின்றன. இக்காலம் படிப்பினாலும் நமது மதக் கொள்கையின் மேம்பாட்டை யறியாத நாஸ்திகர்களுடைய சகவாசத்தினாலும் நாளுக்குநாள் குலைவுற்றிருக்கும் உங்கள் ஈனஅறிவிற்கு நான் சொல்வது புலப்படப்போகின்றதா. சடமாகிய உடலின்கண் சின்மயமாகிய நான் என்னும் அறிவு ஒன்று நடைபெற்று வருகின்றதே, அஃதென்னவென்று நிதர்சனமாகக் கண்டு அனுபவிப்பதற்காக ஐம் பொறிகளையும் விஷயங்களிற் செல்லாமல் அடக்கி மனம் வெளியில் அகலாது உடலின் உள்ளாகவே சென்று உடலின் மைய நிலையாகிய இருதயத்தின்மீது இடைவிடாது பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும் பரஞ்சோதியைக் கண்ணுற்று அப்பரஞ்சோதியின் இயல்பாகிய ஆனந்தத்தில் அம்மனமும் மூழ்கிநிற்பதே யோகமென்றும் அகங்கிரக உபாஸனையென்றும் ஒரு மேலான முறையை எல்லாம் வல்ல பெரியோர்கள் அமைத்திருக்கிறார்கள். இதற்கு அந்தர்முக ஸமாதியென்று பெயர். இம் முறையைக் கைக்கொள்ள எல்லாருமா தகுதியுள்ளவர்களா? பந்தப்பட்டு நிற்கும் ஆத்மா மனத்துக்கு உடன்பட்டும் அம் மனமானது ஐம்பொறிகளாலும் அங்குமிங்கும் இழுக்கப்பட்டும் அவ் வைம்பொறிகளும் விஷயங்களால் இடைவிடாது கவரப்பட்டும் இவ்வித சாமான்யமாக மனிதனுடைய நிலையானது அலைவாய்த் துரும்புபோல ஓயாது அசைவுற்றுக் கேடுறுவதால் அவனுக்கு அந்தர்முக ஸமாதியானது எப்படிக் கைகூடும்? உலகத்திலுள்ள மானிடர்கள் பெரும்பாலும் அக்குணமுடையவர்களல்லவா? ஆனது

பற்றி யோகவித்தைக்கு வேண்டிய யோக்கியதையில்லாத சாமான்ய மானிடர்களும் இம்மைத் துயரினின்று தப்பி உய்யுமாறு பகிர்முகமான உபாஸனை விதித்து உடலின் ஐந்து கூறுகளாகிய பஞ்சகோசங்களுக்குப் பிரதிநிதியாகப் பிராகாரங்களையும், இருதயத்துக்குப் பிரதிநிதியாக ஆலயத்தின் கர்ப்பக்கிருகத்தையும், இருதயத்தில் பிரகாசித்து விளங்கும் பரஞ்சோதிக்குப் பிரதிநிதியாக ஈசுவர பிம்பத்தையும், இருதயத்தில் விளங்கும் பரஞ்சுடரினுடைய வலிமைபற்றிப் பஞ்சகோசங்களினுடைய அவயவங்களின் அதிஷ்டான சக்திகளாக விளங்கும் பல தெய்வங்களுக்குப் பிரதிநிதிகளாகப் பிராகாரங்களிலிருக்கும் பல தெய்வ பிம்பங்களையும் அமைத்து இவைகளுக்கு ஸமஷ்டியாக ஆலயமென்று பெயர் புனைந்து அவ்வாலயத்தில் ஆத்மகோடிகள் சென்று ஈசுவரனை வழிபாடுசெய்து உய்யுமவண்ணம் பெரியோர்கள் அமைத்திருக்கின்றார்கள். இவ்வாறு வழிபாடு செய்வதற்கு பக்தியென்றும் பிரதீக உபாஸனை யென்றும் நாமம் வழங்கப்படுகின்றது. வெளியில் இடைவிடாது பார்த்து மனத்துட்கொள்ளும் பொருள்களின் உருவங்கள் தாமே ஸம்ஸ்கார ரூபமாக அந்தக் கரணத்தில் பதிகின்றன. அப்பழக்கமானது மேலிடுவதால் அந்தக் கரணத்துக்கு ஒரு நல்ல குணமுமமையாமல் அந்த ஸம்ஸ்காரத்தினுடைய ஈன குணமே புனலானது ஆலங்கட்டியாகத் தடிப்பதுபோல் அந்தக் கரணத்தின் குணமாக அமைகின்றது. அதற்காகத்தான் மனத்தைப் பொருள்களின்மீது செல்லவிடாது ஐம்பொறிகளை இழுத்து மனத்தின்கட் பொருத்தி அவைகளுக்கு விருத்தியில்லாமற் செய்து மனத்துக்கும் பொருள்களுக்கும் யாதொரு சம்பந்தமுமில்லாமல் அம்மனமானது பொருள்களுக்கெல்லாம் வேறாயிருப்பதும் இருதயத்தில் விளங்குவதுமான பரஞ்சுடரின்கண் நிற்கும்படியாக அமைப்பதே யோகமென்று கைக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அஃது அனைவருக்கும் சுலபமான முறையாகாததுபற்றி வெளியில் ஈசுவர பிம்பங்களையும் ஈசுவரனுக்கு நடத்தப்படும் திவ்விய கைங்கரியங்களையும் பல முறை பார்ப்பதினாலும் ஈசுவரனுடைய உயர்ந்த குணங்களையும் அவருடைய மனோகரமான செயல்களையும் அடிக்கடி உன்னுவதினாலும் அந்தக் கரணமானது புனிதமான ஸம்ஸ்காரங்களை யடைந்து அந்த ஸம்ஸ்காரங்களின் வலிமையால் நல்லஉருவத்தை அடையவேண்டும்

என்கிற உயர்ந்த கருத்துடன் ஆலயங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த மேலான தாற்பரியத்துடன் அல்லவா நமது வீடுகளிலும் பார்க்குமிடமெல்லாம் ஈனமான பொருள்கள் நிறைந்திருப்பதால் அவைகளின் ஸம்ஸ்காரம் அந்தக் கரணத்தில் படிந்து கேடு விளைக்கா வண்ணம் ஒவ்வொரு இடத்திலும் ஈசுவரனுடைய படங்களையும் புனிதம்நிறைந்த பெரியோர்களுடைய பிம்பங்களையும் அமைத்துக்கொள்வதும் நமது பக்கத்திலிருந்து நம்முடன் ஸஹவாசஞ் செய்யும் புதல்வர், புதல்விகள் முதலியோருக்கு ஈசுவரனுடைய பல திருநாமங்களை யிட்டு அந்த நாமங்களை வாயால் உரைக்கும்படி ஏற்படுத்திக்கொள்வதும் நாம் தொன்றுதொட்டு அனுஷ்டித்து வரும் முறையல்லவா ?

உலகத்தின்கண் பிரவிருத்தியிலிருந்து மீளுவதற்கு முற்றிலும் முடியாமற்போனாலும் சற்று ஒழியுங் காலங்களில் இவ்விதமாக மனமானது நல்ல பழக்கத்தையடைந்து மேம்பாட்டைப் பெறுவதற்காக அமைக்கப்பட்டிருக்கும் ஆலய முதலிய மேலான தந்திரங்களா உங்கள் கண்ணில் உறுத்தவேண்டும்? நம் நாட்டின் மதக்கொள்கைகளை நுட்பமாக அறியும் தகைமையில்லாவிடினும் அக்கொள்கைகள் மேலான கொள்கைகள் என்றும் நமது நாடே புனிதமான நாடென்றும் மேனாட்டார்களும் ஒப்புக்கொண்டு வியந்து பேசவில்லையா ? நம் நாட்டிற் பிறந்து நம்முடைய மதக்கொள்கைகளையும் அனுஷ்டானங்களையும் சுலபமாக விசாரித்துத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய உங்களுடைய புத்தியா இப்படிக் கெடவேண்டும் ?

மதக்கொள்கையென்றும் பரலோகமென்றும் தர்மமென்றும் சொல்லப்படுகின்ற அம்சங்களையெல்லாம் ஒழித்துவிட்டு இவ்வுலகத்தில் பிறந்து இறப்பதன்றி மற்றொன்றையும் கைக்கொள்ளாத மூடர்கள் தாம் பலவாறு பேசுகின்றார்கள். விதவைக்கும கணவனால் அவமதிக்கப்படும் பெண்டீருக்கும் மறுவிவாகம் மேலானதென்று அவர்கள் பிதற்றினால் மதக்கொள்கை முதலிய அம்சங்களைக் கருதுகின்ற சாதுக்கள் அதை ஒப்புக்கொள்ளுவார்களா ? உங்களுடைய கேடு கெட்ட புத்திக்கு சட்டைக்காரனை மணம்புரிந்து வாழ்கின்ற சில ஆங்கிலேய மாதர்களுடைய சான்றுதானா பிரதானமாகப்படவேண்

டும்? அந்தச் சிந்தாமணி மகா புண்ணியவதி, தர்மத்தையே மேலாகக்கருதித் தன் உடலுக்கும் மனத்துக்கும் உண்டான வருத்தங்களையும் கருதாது எம்முறை பற்றியாவது தன கணவனைக் கண்ணுற்று அவனையும் பழுதினின்று அகற்றி அவனுடன் கூடிவாழ்வதே மேலான வாழ்வென்று கருதி ஊக்கத்துடன் முயற்சித்துச் செல்லுகிறாளோ அவளுடைய உத்தம குணங்களை ஆயிரம் முறை வியந்து பேசாது ஒரு நாழிகையாகத் தாறுமாறாய்ப் பிதற்றிக்கொண்டு நிற்கின்றீர்களே. நீங்கள் படித்த வித்தையை இரக்கமின்றிக் கொளுத்திவிட்டாலென்ன? இம்மையில் பலகாலமும் மறுமையிலும் அடைய வேண்டிய பெரும்பலனைக் கவனியாமல் இம்மையில் மின்னல்போலத்தோன்றிச் சடுதியில் மறைகின்ற யௌவனத்தையும் விஷயசுகத்தையும் மேலாக வியந்து பேசிக்கொண்டு திரிவதற்காகவா உங்களைப் பெற்றவர்கள் உங்களைப் படிக்கவைத்தது, என்ன அற்புதமான கல்வி! என்ன மூடத்தனம்! ஐந்தாறு கெண்டை மீன்களைப் பிடிப்பதற்காகப் புனல்நிறைந்த பெரும் ஏரியை வெட்டி விடுவதுபோலத் தர்மத்தையே தன் பிறவிக்குப் பரமசாதனமாகக்கொண்டு புனிதமான முறையில் நடந்துவரும் அப்பெண்மணிக்கு நேர்ந்திருக்கும் துன்பங்களையெல்லாம் கருதாமல் சிலகாலம் சென்றால் அவள் யௌவனமே போய்விடுமென்றும் அப்படிப் போவதற்குமுன் அவள் வேறொரு புருஷனை விவாகம் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்றும் கொஞ்சங்கூட வெட்கமானமில்லாமல் பேசுகிறீர்களே. தர்மத்துடன் மணம் புரிந்த நாயகனுடன் வாழ்வதற்குக் கடவுள் செயலால் இந்த இடையூறு நேர்ந்திருக்குமாயின் அதர்மமாகவே வேறொரு நாயகனை மணம் புரிந்து அவனுடன் வாழ்வதற்கு எத்தனை இடையூறுகளை அக் கடவுள் விளைவிக்கமாட்டார்? இப்பொழுதாவது நல்ல குலவதியென்றும் அறநெறி வழுவாது நடக்கின்ற உத்தமியென்றும் பெருங் கீர்த்தியைக் கைக்கொண்டு ஈசுவரனுடைய அருளையும்பெற்று ஒருவாறு இப்பிறவியில் சுகமாக வாழ்வுபெறாவிடினும் மறு ஜன்மத்தில் குன்றாத வாழ்வைப் பெறும்படியான புண்ணியத்தையும் அடைந்து வருகின்றாளே. நீங்கள் அவளை இம்மைக்கும் உதவாது மறுமையிலும் கேடுகெட்டுப் போகும்படியான முறையையல்லவோ உபதேசிக்கிறீர்கள். உங்கள்பேரில் குற்றமில்லை. இவையெல்லாம் காலத்தின்

தொடுமை ,அறிவு கெட்டாலும் பேசுவதில் மட்டும் நியாயம்போல் வழுத்துகின்ற சொல்வலி மட்டும் உங்களிடத்தில் பொருந்தியிருக்கின்றது. அதர்மமாவது உங்கள் அறிவைக்கெடுத்தது மட்டுமன்று அக்கிரமமான முறையை வியந்து பேசுவதற்குள் நியாயங்களை ஒழுங்காக எடுத்துரைக்கும் சாமர்த்தியத்தை உங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கின்றது! ஐயோ ! அந்த சாமர்த்தியமானது நல்ல முறையில் விநியோகிக்கப்படக்கூடாதா ? என்று சொல்லி கோபாலனையும் கனகசபையையும வாயாரத் தூஷித்துவிட்டு இராமையரும்மற்றவர்களும் சென்றார்கள்.

(இன்னும் வரும்)

உமாதாஸ்.

மிஸ்டர் ராமாராவும் ஜப்பான் விருத்தாந்தமும்.

கண்ணாடிச் சாமான்கள் செய்யும் முறையைக் கற்றுணருவதற்கு ஜப்பான் தேசம் சென்றிருந்த மிஸ்டர் ராமாராவ் ஜப்பானில் ஒன்பது மாதம் தங்கியிருந்து பலவிதமான கண்ணாடிகள் செய்யும்முறையைக்கற்றுக்கொண்டதோடு, இடையிடையே ஓய்வு நேரங்கள் ஏற்பட்டபோது அதனை துர்ப்பிரயோசனப்படுத்தாமல் சுலபமாயும், சொற்பகாலத்திற் கற்றுக்கொள்ளக்கூடியதுமான நெருப்புப்பெட்டிகள் செய்யும் முறைமையும் மெழுகுவத்திகள் செய்யும் முறைமையும் கற்றுத் திரும்பியிருக்கிறார். அவர் தம் ஊர் சேருமுன்பு இந்நகரில் சில தினங்கள் தங்கினபடியால் அவர் அத்தேசம் சென்றதும், அவ்விடத்தில் அந்தத் தொழில்களைக் கற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கஷ்டங்களும், செய்த முயற்சிகளும், அத்தேசத்தவர்கள் இவரை எவ்விதமாக நடத்தினார்களென்றதும் நம்நேயர்கள் தெரிந்துகொள்ளப் பிரியப்படுவார்களென்ற கருத்துடன் நம்மித்திரன் பிரதிநிதி அவருடன் சம்பாஷித்துவந்தார். அவரால் கொடுக்கப்பட்ட விபரங்கள் இதனடியில் காணப்பட்டிருக்கின்றன.

ஜப்பான்தேசம் செல்ல கொழும்புக்குப்போய் அத்துறைமுக மூலமாய் அடிக்கடி போகும் ஜர்மனி, பிராஞ்சு, இங்கிலீஷ் இத்தேசத்தவர்களுடைய கப்பல்களில் எதிலாவது ஒன்றில் ஏறிக்கொண்டால் 22 நாள் பிரயாணம்செய்து 23-வது நாள் ஜப்பான்தேசத்தில் யோகஹாமா வென்ற துறைமுகம் போய்ச்சேரலாம். அவ்விடத்திலிருந்து ஜப்பான் தீவுக்கு முகசிய பட்டணமும், ராஜஸ்தானமுமான டோக்கியோ நகரம் 18மைல். இந்த 18 மைலும்போக ரெயில்பாதையும், சென்னையில் தெருத் தெருவாய்ப்போகும் மின்சார வண்டிகள்போன்ற மின்சார வண்டிகளுமுண்டு. இந்த நகரில் மூன்று மின்சார வண்டிகள் ஓட்டும் கம்பெனிகள் உண்டு. மூன்று கம்பெனியும் ஒன்றோடு ஒன்று ஒற்றுமையாய் நகர் முழுமையும் 2,000 வண்டிகள் ஓடும்படி செய்திருக்கிறார்கள். அவ்விடத்தில் ஒரு மனிதன் ஓரிடம்விட்டு ஓரிடம்போகப் பிரியப்பட்டால் மின்சார வண்டிகளில் ஒன்றில் உட்கார்ந்துகொண்டு 5 ஸென் (Sen) (இது ஒரு நாணயம், 100 சென் கொண்டது ஒரு யென். ஒரு யென் யென்னும் நாணயம் நமது நாணயத்தில் ரூபா 1-10-0 க்கு சமானமாம்) கொடுத்து டிக்கட்டு பெற்றுக் கொண்டால் தான் கோரியவிடம் போகலாம். சென்னையில் இருப்பது போல் இடத்தினுடைய தொலைவுக்குத் தக்கபடி சார்ஜ் ஏற்படுத்தாமல் கொஞ்சம் தொலைவுபோனாலும் சரி அதிக தொலைவுபோனாலும்சரிஒரேசார்ஜ்ஜென்பதாய் வைத்திருக்கிறார்கள். இந்தடோக்கியோ நகரமானது 20 சதுர மைல் இருக்கலாம். இந்த நகர் முழுமையுமுள்ள வீடுகள் இரண்டு அடுக்குள்ள வீடுகளாயிருந்தாலும் அவைகள் மிகவும் தாழ்வானது. சென்னையில் ஒரு அடுக்கு வீட்டின் உயர்வைவிட அவ்விடத்தில் இரண்டுஅடுக்குவீடுகள் உயரத்தில் கம்மியாயிருக்கும். மேலும், அநேக வீடுகள் மரத்தினாலேயே கட்டப்பட்டிருப்பதால் அவர்கள் நெருப்பு என்றால் திகில்படுவார்கள். வீட்டுச்சமையலுக்கும் விறகுவைத்து எரியச்செய்தால் எங்கு வீடு தீப்பற்றிக்கொள்ளுமோவென்று பயந்து நிலக்கரியைக்கொண்டே யாவத்து வீட்டுவேலைகளையும் நடத்திக்கொள்ளுகிறார்கள். ஜப்பானியர்கள் மிகவும் பெருங்குணமுடையவர்கள். அயல்நாட்டார் அவர்கள் தேசம் வந்திறங்கினால் ஜப்பானிய பாஷை தெரியாமல் தவித்துக்கொண்டிருக்கக்கண்டால் கூலியாள் உள்பட மிகவும் பட்சமாய் அவர்களை இத்தேசத்த

வர்களென்பதாய் தெரிந்துகொண்டு ரிக்ஷா வண்டியில் ஏற்றிவைத்துக்கொண்டு அத்தேசத்தவர்கள் எங்கு சாதாரணமாய் வசிக்கிறார்களோ அவ்விடத்துக்குக் கொண்டுபோய்விட்டு பின்பு தனக்குண்டான கூலியைப் பெற்றுக்கொள்ளுகிறார்கள். இவ்விதமே ராமாராவ் சென்ற காலத்தில் தமக்கு ஜப்பானிய பாஷை தெரியாமல் இந்தவிடம் போகவேண்டுமென்பதாய்ச் சொல்லமுடியாதவராயிருந்த காலத்தில் ஜபபானிய ரிக்ஷா வண்டிக்காரர்கள் இவரையும், இவருடைய சாமான்களையும் வண்டியில் வைதது்க்கொண்டு அங்கு ஒரு விடத்திலுள்ள "இந்தியன்" ஹோம், [இந்தியர் வசிக்குமிடம்] அழைத்துச் சென்று பின்பு தங்களுககுண்டான கூலியைப் பெற்றுக்கொண்டார்கள். "இந்தியன் ஹோம்" என்றவிடத்தில் இந்தியாவிலிருந்து கைத்தொழில் கற்றுக்கொள்ளவோ அல்லது வேறு அலுவலாகவோ அத்தேசம் சென்றவர்கள் மாத்திரம் வசிக்கிறார்கள். அங்கிருந்தவர்களுடன் மிஸ்டர் ராமாராவ் சில தினங்கள் தங்கியிருந்து பினபு அந்நகரில் இந்திய ஜப்பானியச் சங்கம் (Indo Japanese Association) என்றதோர் சங்கம் இருக்கிறதாகவும், அவ்விடத்தில் அச்சங்கத்தவர் சிபார்சுபெற்றால் தொழிற்சாலைகளில் சுலபமாய் தொழில் கற்றுக்கொடுப்பார்களென்றும் தெரிந்துகொண்டு அங்குள்ள காரியதரிசியையும கண்டார். இந்தச் சங்கமானது ஒரு வர்த்தகச் சங்கமென்றும், அதில் சேர்ந்தவர்களில் அநேகர் வர்த்தகர்களென்றும் இவருக்குத் தெரியவந்தது. இந்தச் சங்கத்தின் முக்கிய கருத்தென்னவெனில், இந்தியாவுக்கு என்ன சரக்குக தேவை, அவ்விடத்தில் எந்தச் சரக்கு சொற்ப விலைககுக் கிடைக்கும், அவைகளை எப்படிச்செய்து இந்தியாவுக்கு அனுப்பினால் சுலபமாய் விற்கப்படுமென்னும் வர்த்தக விஷயங்களை ஆலோசிப்பதே. இந்தச் சங்கத்துக்கு இந்தியர்களுக்கு ஒரு காரியதரிசியும், ஜப்பானியர்களுக்கு ஒரு காரியதரிசியும் ஆக இருவருண்டு. இந்தியர் பக்கத்து காரியதரிசியாகிய மிஸ்டர் போத்தர் என்பவர் புனாவைச் சேர்ந்தவர். இவர் இந்தியாவிலேயே B. A. பட்டம்பெற்று ஜப்பான் சென்று டோக்கியோ நகரிலுள்ள ரசாயன கலாசாலையில் சேர்ந்து மூன்றுவருஷம் படித்து அங்கும் பட்டம்பெற்று இப்பொழுது ஸல்பூரிக்ஆஸிட் செய்யும் முறையைக் கற்றுக்கொண்டிருக்கிறார். இவருடைய படிப்பு அடுத்த செப்டெம்பர் மாத

த்தில் முடிந்து இந்தியாவுக்குத் திரும்புவார். இவர் மகா உத்தமகுணங்கள் பொருந்தினவராம். இந்தியர்கள் அங்குச்சென்று கைத்தொழில் கற்றுக்கொள்ள உதவிகேட்க யார் வந்தபோதிலும், அப்படிப்பட்டவருடன் மிக்க அன்புடன் பேசி அவர் அத்தேசத்தில் இருக்குமளவும் தேவையான உதவிகளைச்செய்யத் தயாராகவிருக்கிறாராம். மிஸ்டர் போத்தர் ஒத்தாசையைப்பெற்ற மிஸ்டர் ராமாராவ் ஐவாகிகுளாஸ் பாக்டரி 41, கிகுகாவாசோ (Ki-Ku-Ga-Va-Cho.) தெரு, டோகியோ சேர்ந்து, கொஞ்சம் கொஞ்சமாய், கண்ணாடிகள் செய்யும் முறைகளைக் கற்றுக்கொள்ள ஆரம்பஞ்செய்தார். என்ன எஜமானுத்தரவு கொடுத்தபோதிலும் அங்கு தொழிற்சாலையில் வேலை செய்பவர்கள் வேலையின் மர்மத்தை சுலபத்தில் சொல்லுகிறார்களா? இல்லை. அவர்களுக்கு நல்ல வார்த்தைகள் சொல்லி அவர்கள் இட்ட வேலையைச் செய்துகொண்டு அவர்களுக்கு லஞ்சம் கொடுத்துக்கொண்டு வந்தால் புதிதான ஒரு விதம் கண்ணாடி செய்யும்போது கிட்டத்தில் வைத்துக்கொண்டு மர்மத்தைச் சொல்லிக்கொடுப்பார்களாம். நூதனமாய் ஒரு விதமான வேலைகளும் தொழிற்சாலையிற் செய்யப்படாத காலத்தில், மிஸ்டர் ராமாராவ் மெழுகுவத்தி, நெருப்புப்பெட்டி இவைகள் செய்யும் சாலைகளுக்குச் சென்று அங்கும் அவ்விதமே வேலையாட்களோடு வேலையாட்களாய் வேலைசெய்து அவைகளையும் கற்றுக்கொண்டார். நெருப்புப்பெட்டி செய்வதில் சாதாரண கந்தகக்குச்சி (Sulphur Matches) ஸேப்டி குச்சி (Safety Matches) இவ் இரண்டை மாத்திரம் செய்யும் திறமையைப் பெற்றார். இன்னும் மத்தாப்புக்குச்சி, பூவத்தி என்று சொல்லப்படும் நெருப்புக்குச்சிகளைச்செய்யக் கற்றுக்கொள்ளவில்லை. ஆனாலும் அவைகள் செய்யப்படும் முறையை எழுதிக்கொண்டிருக்கிறார்; இன்னும் கொஞ்சகாலத்துக்கெல்லாம் அவைகளையும் செய்துபார்ப்பார். நெருப்புக்குச்சிக்கு லேசுமான நாரில்லாத மரங்கள் சில சில விடங்களில் சென்னை ராஜதானியிலே கிடைக்கிறதென்றும், அம்மரங்களை இன்னம் பயிர் செய்தால் மிக்க லாபமுண்டென்றும் மிஸ்டர் ராமாராவ் தெரிவிக்கிறார். இவ்விதமே மெழுகுவத்தியைச் செய்வதையும கற்றுக்கொண்டிருக்கிறார். மெழுகுவத்தியில் உள்ளிருக்கும் திரி அல்லது நாடா மாத்திரம் இதுவரையில் இந்தியாவிலும் செய்யப்படுகிறதில்லை. அயல் தேசங்க

ளிலிருந்தும் கொண்டுவரப்படுகிறதில்லை. ஏனெனில் அவைகளுக்கு உபயோகம் இங்கில்லாதிருந்தபடியால் கொண்டுவரப்படவில்லை. மிஸ்டர் ராமாராவே அந்த சோடா செய்யும் இயந்திரம் ஒன்று தன்னுடன் ஜப்பானிலிருந்து கொண்டுவந்திருக்கிறார். அதன் மூலமாய் தனக்கு வேண்டிய சோடாவை தற்காலம் செய்துகொண்டு தம்முடைய முயற்சி தக்க மனிதர்களால் உதவி பெறப்பெற விருத்தி செய்யப்படுமாயின் அதுமாதிரி இன்னும் அநேக இயந்திரங்கள் வரவழைத்து அதிக வத்திகளைச்செய்ய ஆரம்பிப்பார். ஆனால் முதல் முதலில் அவர் கண்ணாடி வேலையில் முயற்சி செய்யப்போகிறார் என்பது நிச்சயம். அந்தத் தொழிலுக்கு வேண்டிய முக்கிய சாமான்கள் இந்தியாவில் எல்லாபாகத்திலும் கிடைப்பதனாலும், கண்ணாடி சாமான்கள் சாதாரணமாய் யாவராலும் உபயோகிக்கப்படுகிறதாகையாலும், மேலும் இவைகள் அடிக்கடி உடைந்துபோகக்கூடியன வாகையாலும், இந்தக் கைத்தொழிலை எவ்வளவுபேர்கள் கற்றுக்கொண்டு பட்டணத்துக்குப் பட்டணம் கிராமத்துக்குக்கிராமம் சாலைகள் ஏற்படுத்தியபோதிலும் அவைகள் அவ்வளவுக்கும் பூராவேலையிருக்கும். இந்தத் தொழிலுக்கு மிஸ்டர் ராமாராவ் சொல்லுகிறபடி அதிக மூலதனமும் விஸ்தாரமான பூமியும் வேண்டியதில்லை. ஜப்பானில் ஒருவர் இதைக் கற்றுக்கொண்டால், ஒரு வீட்டில் முன்பக்கத்தில் அவர்கள் வசித்துக்கொண்டு பின்பக்கத்தில் கண்ணாடி வார்த்துக்கொண்டு வியாபாரமசெய்து ஜீவித்து வருவார்களாம். அவ்வளவு சுலபமான கைத்தொழிலை விருத்திசெய்வது அதிமுக்கியமாகும். இவர்கள் கற்றுக்கொண்ட கண்ணாடித்தொழிற்சாலையில் டம்ளர்கள், விளக்குடோம்கள், சிடார்ட்ஸ், பிரைஸ்க்ன், டியூப்ஸ், காஸ்டியூப்ஸ், பீகர்ஸ், ஜாடிகள், பொனல்கள், பூதக்கண்ணாடிகள், வயன் கிளாஸ், பெக்ஸ் ஆகிய இவைபோன்ற முதல் தரமான சாமான்கள் செய்கிறார்கள். மேலும் இந்த ஐவாகி கிளாஸ் பாக்டரி கவர்ன்மெண்டு கண்டிராக்டர்களாம். இதில் முக்கியமாய் கவனிக்கவேண்டியது யாதெனில் மிஸ்டர் ராமாராவ் கற்றுக்கொண்டதோடு நிற்காமல் அவைகளுக்கு கிரயம்போடும்விதத்தையும் தொழிற்சாலைக் கணக்குகள் வைக்கும் விதத்தையும் லாபம் நஷ்டம் கண்டுபிடிக்கும் விதத்தையும் கற்றுக்கொண்டு வந்திருக்கிறார். இவைகளை இவர் தெரிந்துகொள்ளாமலிருந்தால் இவர் தொழிலை நடத்தும்

பயனில்லாமல் போயிருக்கும். ஜப்பான்தேச முழுமையும் உள்ள தொழிற்சாலைகள் காலை 6-மணி தொடங்கி, மாலை 6-மணி வரையில் வேலை செய்கின்றனவாம். மத்தியில் அரைமணி நேரம் சாப்பாட்டுக்காகக் கொடுக்கப்படுகிறதாம். இந்தத் தொழிற்சாலைகளில் இந்தியர்கள் தொழில் கற்றுக்கொள்ளப்போனால் அவர்களும் தொழிலாளிகளைப்போலவே காலையில் 6-மணிக்குச் சென்று மற்றவர்களைப்போலவே மாலையில் 6-மணிவரையில் வேலைசெய்யவேணுமாம்.

சு-மி-ன்.

சமாசாரக்கொத்து.

சென்னைச் சர்வகலாசாலை கான்வோகேஷன் அடுத்த மார்ச்சுமீ 21வ- நடக்கும்.

* * *

திருநெல்வேலி முனிஸிபல் சேர்மென் ஆக ஹானரபிள் மிஸ்டர் குருசாமி ஐயர் அவர்கள் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டார்களென்று மிகவும் சந்தோஷிக்கின்றோம்.

* * *

வெளுக்கும் இயந்திரம்:—துணிவெளுப்பதற்கு ஒருவகை நூதனமான இவ் வியந்திரம் ஒருமணி நேரத்துக்குள் 20 மூட்டைகளை வெளுத்துக் கஞ்சிபோட்டு மெருகேற்றி விடுகின்றதாம்.

* * *

ரஞ்ஜிட்ஸிங்ஜி அரசர்:—இவர் பம்பாய் இராஜதானியிலுள்ள ஜம்நகர் ராஜ்யத்துக்கு அதிபர் என்று கவர்ண்மெண்டாரால் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றது. சீக்கியர்களுக்கும் பொதுவாய் இந்துக்களுக்குமே இது மிகவும் சந்தோஷ சமாசாரமாகும்.

* * *

ஒருபெருங்கொடை:—அயோத்தி வாசியாகிய ராஜாராம்கூடன்கான் என்னும் வணிகன் ஒரு பெண்பிள்ளை உபாத்தியாயர் கலாசாலைக் கட்டிடம்

கட்டுவதற்காக ரூ. 30,000 நன்கொடை கொடுத்திருப்பதையறிய மிகவும் சந்தோஷிக்கிறோம்.

* * *

பெர்லின் என்னும் பெயருள்ள கிரேட் ஈஸ்டர்ன் ரெயில்வே ஸ்டீமர் ஹார்விச்சிலிருந்து ஹுக் ஆப் ஆலண்டுக்குப் போகும் வழியில் தாழ்ந்துவிட்டது. கப்பலிலிருந்த சுமார் 141 பேர்கள் மரண மடைந்தார்கள். இவர்களுள் 91 பேர்கள் பிரயாணிகளாம்.

* * *

பருத்தி:—சென்னை மாகாணத்தில் சென்ற ஜனவரி மாதம் முடிவுவரை பருத்தி விதைக்கப்பட்ட நிலங்களின் விஸ்தீரணம் 15 லக்ஷத்து 44 ஆயிரம் ஏக்கரா வென்றும் பொதுவாய்ப் பருத்திமாசுல் முக்கால் விளைவுக்கு மேல்கண்டிருப்பதாயும் தெரிவிக்கப்படுகின்றது.

* * *

ருஷியசக்கரவர்த்தி சீட்டு ஆட்டத்தில் மிகச்சமர்த்தராம். 1100 பவுன் பெறும்படியான 1200 கட்டு சீட்டுகளைச் சென்ற வருத்தில் உபயோகித்தனராம். உலகத்தில் அதிகமாய்ச் சீட்டாடுகிறவர்கள் ருஷியர்களே. இதற்காக வருஷத்தில் இரண்டுலக்ஷம் பவுன் செலவழிக்கிறார்களாம்.

* * *

வருகிற டிசம்பர் மாதத்தில் எடின்பரோநகரில் ஜிக்துதேச சம்பந்தமான ஒரு பொருட்காட்சிசாலை கூடும். இதன்நோக்கம் இந்தியாவிலிருந்து அந்நகருக்குச்சென்று கல்விகற்கும் மாணவர்களுக்கு ஓர் வாசஸ்தலம் ஏற்படுத்துவதற்கு குறைந்தது 5000 பவுன் சேகரிப்பதற்காகவே. இவ்விஷயத்தில் பிரியமுள்ளவர்கள் உதவிசெய்தல் நலம்.

* * *

மிஸ்டர் ராக்பெலர் என்ற ஓர் அமெரிக்க கோடீஸ்வரர் அமெரிக்கர்களின் கல்வியபிவிர்த்திக்காக 60 லக்ஷம் பவுன் நன்கொடையளித்திருக்கிறாராம். மொத்தத்தில் இவ்விஷயமாய் இதுவரை அவர் கொடுத்திருப்பது 85 லக்ஷம் பவுன். இத்தகைய வள்ளல் நம் இந்தியாவுக்கு இரண்டொருவர் ஏற்பட்டால் எவ்வளவோ சாதகமாக இருக்குமே.

மைசூர் மகாராஜாவின் குருபக்தி—மைசூர் மகாராஜா அவர்கள் கல்கத்தா முதலான இடங்களுக்குச் சுற்றுப் பிரயாணம் போய்த் தம் தேசத்துக்குத் திரும்பி வந்தபிறகு தாமும், தம் தாயாரும், தம் தம்பியும் மகாராணியார் சஹிதமாய் ஸ்ரிங்கேரி மடத்துக்குச் சென்று ஆசார்ய தரிசனை செய்து ஆசீர்வாதம் பெற்றுத் திரும்பினார்களாம். பூர்வீக அரசர்களைப்போல் இவ்வரசரிடத்தும் அவ்வாசாரியபக்தி விளங்குவது பெருங்குணமே.

* * *

பிராஞ்சு கவர்ன்மென்டாரின் காருண்யம்—மதகாஸ்கர் தீவுக்குப் பிழைக்கப்போகும் இந்திய கூலிகளுக்கு அத்தீவின் கவர்னர் அவர்களுடைய கோரிக்கைப்படி தீர்வையில்லாமல் நிலமும் அவரவர் முயற்சியை ஆரம்பத்தில் பலப்படுத்திக் கொள்ளப் போதுமான பொருளும் உதவிசெய்வதாகவும் இதுவிஷயமாய்ப் பிராஞ்சு கவர்ன்மென்டார் இந்தியா கவர்ண்மென்டாருக்கு எழுதி ஒழுங்கு செய்யப்போவதாகவும் தெரியவருகிறது.

* * *

லாகூரில் பிரசுரமாகும் பஞ்சாபி என்ற பத்திரிகையின் பேரில் அந்த மாகாணக் கவர்ண்மெண்டார் ராஜத்துவேஷக் குற்றஞ்சாட்டி டிஸ்திரிக்ட் மாஜிஸ்டிரேட் முன்பாக விசாரணை நடத்திப் பத்திராசிரியருக்கு 2வருஷம் கடுங்காவலும் 1000 ரூ. அபராதமும் உதவிப்பத்திராதிபருக்கு 6 மாதக்கடுங்காவலும் 200ரூ. அபராதமும் விதிக்கப்பட்டது. உடனே ஜாமீனுக்கு மனுச்செய்து இருவரும் ஜாமீன்பேரில் விடுபட்டார்கள். ஜில்லாகோர்ட்டில் அப்பீல் நடத்தப்படும். இதைப்பற்றிப் பின் எழுதுவோம்.

* * *

கல்கத்தாவில் சென்னையார்சபை—கல்கத்தா நகரத்தில் வசிக்கும் சென்னை மாகாண சுதேசிகள் கூடி ஒரு சபை ஸ்தாபிக்கிறார்கள். சென்னையிலிருந்து போய் கல்கத்தாவிலும் அதற்கயல் இடங்களிலும் வசிக்கும் உத்தியோகஸ்தர்கள் வியாபாரிகள் முதலிய பலர்க்குள்ளும் ஒற்றுமையுண்டாக்கவேண்டுமென்பது இச்சபையின் நோக்கமென்று சொல்லப்படுகின்றது. இதற்கு மிஸ்டர் என். ஆர். ஐயாசாமி நாயகரெனவும் மெஸ்ஸர்ஸ் எஸ். எ. ராஜா வீ. ஏ. எஸ் சர்மா என்பவர்கள் காரியதரிசி எனவும் தெரிவிக்கப்படுகின்றது. சென்னையிலிருந்து கல்கத்தாவுக்குப் போவோர்கள் இச்சபையாரிடமிருந்து வேண்டிய சௌகரியங்களைப் பெறலாம். அந்நிய தேசங்களில் போய்த் தனிமையாய் இருப்பவர்களுக்கு இவ்வைச்யம் மிக்க பலனை உண்டு பண்ணும் என்பதற்குச் சிறிதும் ஐயமில்லை.

பலபம் (சாக்) விளைவு:—புதுக்கோட்டை சமஸ்தானம் ஆலங்குடிக்கு மைல் தூரத்திலிருக்கும் வ்ராப்பூருக்குப் பக்கத்தில் ஓரிடத்தில் உண்டாகிறது. அதை இப்போது வீடுகளுக்கு வெள்ளையடிப்பதற்கும் கோலம் போடவும் உபயோகிக்கிறார்கள். ஆனால் புதுக்கோட்டை சர்க்கார் அந்த மண்ணை எடுத்து உபயோகிப்பதற்கு வரி யேற்படுத்த ஆலோசிப்பதாய்த் தெரியவருகிறது. தகுந்த புத்திசாலியாய்ச் சொற்ப முதலுடையவர்களும் மேற்படி ஸ்தலத்தை வருஷக்கணக்கில் குத்தகை எடுத்துக்கொண்டு கறுப்புப்பலகைகளில் எழுதுவதற்காகும்படி அரைத்துச் சுத்தப்படுத்தி வியாபாரம் செய்தால் பயனை அளிப்பதில் ஆக்ஷேபணையில்லை. ஒரு மண்ணரைப்பு இயந்திரம் மட்டும் இருந்தால் போதும், மற்ற வசதிகள் அங்கு ஏராளமாயுண்டு. என்று ஒரு நிருபர் சுதேசமித்திரன் பத்திரிகைக்கு எழுதுகிறார். சுதேசக்கைத்தொழிலபிமானிகள் எவரேனும் இம்முயற்சியைக் கைக்கொள்ளல் தேசோபகாரமாகும்.

*　　*　　*

திருப்பதிதேவஸ்தானம் அப்பீல் மேற்படி பிரபல தேவஸ்தானத்திற்கு மகந்து என்பவர் தர்மகர்த்தா. அவர் தேவஸ்தானப்பணத்தை மனம்போன போக்கெல்லாம் செலவிட்டு வந்ததால் ஜனங்கள் ஒன்றுகூடி ஷை மகந்து பேரில் சித்தூர் ஜில்லாகோர்ட்டில் வழக்குக்கொண்டு வந்தார்கள். ஷைகோர்ட்டு ஜட்ஜாயிருந்த மிஸ்டர் மானக்ஷ ராஜாவால் மகந்துவுக்கு மேல்விசாரணையாக ஐந்து பேர்சேர்ந்த கமிட்டி யொன்று யேற்பாடு செய்யப்பட்டது. அதற்கு மேல் மகந்து சென்னை ஹைகோர்ட்டில் அப்பீல் செய்தார். ஹைகோர்ட்டார் ஷை கமிட்டி நியமனத்தை மாற்றி ஷை மகந்துவுடன் சம்பளம் பெறும் மற்றொரு டிரஸ்டியை ஏற்படுத்தினதோடு இவ்விருவரில் விவாதமுண்டானபோது சமரசப்படுத்த பெரிய ஜீயரவர்களை மத்தியஸ்தராகவும் வைத்து தேவஸ்தான வரும்படியில் செலவுபோக மிதிப்பணத்தைக் கொண்டு ஸமஸ்கிருத கலாசாலை ஏற்பாடு முதலிய சில பொது ஜனோபகாரங்களை நடத்தி வரவும் தீர்மானஞ்செய்தார்கள். மகந்து அதன்மேல் பிரிவி கவுன்சிலுக்கு அப்பீல் செய்தார். அவ்வப்பீலில் ஹைகோர்டு தீர்மானத்தை நிவிர்த்தி செய்து ஷை தேவஸ்தானப் பொக்கிஷமானது ஷை ஜில்லாகோர்ட்டார் வசத்தில் இருக்கவேண்டியதென்றும் ஷை தொகைகளுக்கு வரவுசெலவு ஜாப்தா போட்டுக்கொடுத்து மகந்து செலவு செய்து வரவேண்டியதென்றும் அக்கிரமச் செலவுகளைஷைஜில்லாகோர்ட்டார் ஆக்ஷேபிக்கலாம் என்றும் தீர்ப்பாகி விட்டது. நம்மவர் தருமங்களைச்சரியாக நடத்தாத குறையால் கோர்ட்டார் விசாரணை ஏற்பட இடமாகிறது.

பத்திராதிபர்.

சுயராஜ்யம்.

இந்தியாவின் சுயவாட்சியைப்பற்றி ஆர். ரெகுநாதராவவர்களி ன் அபிபபிராயச சுருக்கம்:—

(1) இந்தியாவின் ஒவ்வொரு மாகாணத்திற்கும் அல்லது ஒவ்வொரு பிரிவிற்கும் ஒவ்வொருஆங்கிலேய ராஜதந்திரி (Statesman) இந்திய சக்கரவர்த்தியால் நியமிககப்படவேண்டும்.

(2) அவருடைய உதவிக்காக ஒரு ஆலோசனைச் சபையார் நியமிக்கப்படவேண்டும். இந்திய ஜனத்தொகையின் 5-ல் ஒருபங்கு மகமதியர்களாயிருக்கிறார்கள். மற்ற சிலலறை ஜாதியார்களெலலாரு ம அவ்வளவுக்குக்கூட வரவில்லை.

(3) ஆனதினால் ஆலோசனைச் சபையில மகமதிய பிரதிநிதி ஒருவரும், இந்துப பிரதிநிதிகள நால்வரும, கிறிஸ்தவபிரதிநிதியொருவரும், ஆங்கிலப் பிரதிநிதியொருவரும், இஷ்டப்படி மதத்தைத்தழுவுகிறவர்களுக்கு ஒரு பிரதிநிதியுமாக 8பேர்கள் நியமிககப்படவேண்டும்.

(4) இப்பிரதிநிதிகளொவ்வொருவரும் தத்தம் இனத்தார்களால் சில கொள்கைகளையனுசரித்துத் தெரிந்தெடுக்கப்படவேண்டும்.

(5) இந்துப் பிரதிநிதிகள் நால்வருள் ஒருவர் ஜமீன்தார்களையும், இன்னொருவர் குடிகளையும், மற்றொருவர் வியாபாரிகளையும், வேறொருவர் வேலையினின்றும் நீங்கி பென்ஷன் பெற்றிருக்கிறவர்களையும், தெரியப்படுத்தவேண்டும்.

(6) இந்த எண்மரும் ஒன்றுசேர்ந்தாவது அல்லது தனித்தனியாவது கவர்னருடன் ஆலோசனைசெய்து, அவருக்கு நியாயமாகத் தோன்றுகிற வழியில் செல்லும்படி விடவேண்டும்.

(7) யுத்த விஷயமான சமாசாரங்களும், ராஜாங்கவிஷயமான பெரிய சமாசாரங்களும் அவர்களுடைய ஆலோசனைக்குள் வரக்கூடாது.

(8) ஆலோசனைச் சபையில் பெருமபகுதியோருடையவும் கவர்னருடைய அபிபபிராயமும் எவ்விஷயத்தில் ஒத்திருக்கிறதோ அது தான் கவர்ன்மெண்டு தீர்மானம்.

(9) ஆலோசனைச சபையாரின் பெரும்பகுதியாருடைய அபி ப்பிராயத்துக்கு கவர்னருடைய அபிப்பிராயம் வேறுபட்டு அது அ வசியமென்று தோன்றினல் அவர் அபிப்பிராயத்துக்கு காரணங்க ளைக்காட்டி இந்திய காரியதரிசியின் பரிசீலனைக்கு அனுப்பவேண்டும்.

(10) ஏதாவது ஒருவிஷயத்தில முடிவுக்குவர தாமதம் ஏற்பட் டால் அதைப்பற்றி மேலான அதிகாரிகளுக்குத் தெரியப்படுத்தவே ண்டும்.

(11) இவ்விதம் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளொவ்வொ ருவரும் மூன்று வருடத்திற்கு மேடி ஸ்தானத்தை வகிப்பார்கள். மூ ன்று வருடங்கழிந்தபின் எலெக்ஷனில் அவர்களையே பிரதிநிதிகளா கத் தெரிந்தெடுக்கலாம்.

(12) இப்பிரதிநிதிகள்ஒவ்வொருவருக்கும் மாதம் 1-க்கு 2000 ரூபாய் சமபளம் கொடுககவேண்டும். தொன்றுதொட்டு கவர்ன்மெ ண்டு சாங்ஷன்கள் கவர்ன்மெண்டுக்கு ஜவாப்தாரியாயுள்ள செக்ரட் டெரிகளால் கொடுக்கப்படலாம்.

(13) யோஜிததுச செய்யவேண்டிய ஒவ்வொரு விஷயங்களும் ஆலோசனைச சபையாரின் அனுமதியின்பேரிலே நடத்தப்படவேண் டும.

(14) காபினெட் சிஸ்டத்தின்படி ஆலோசனைச் சபையிலுள்ள எவராவது கவர்ன்மெண்டுக்காக பிரதிநிதியாய்ப்பேச முன்வரக்கூ டாது.

(15) இக்த ஆலோசனைச்சபையாருக்கு வந்தனுபசாரம் செய் யும்பொருட்டு வீண்செலவுக்காதாரமான வெடிகள் பீரங்கிக் குண்டு கள் முதலியவைகளால் மரியாதை செய்யவேண்டியதில்லை.

(16) இவ்விதம் அனுசரிக்கப்படும ஒவ்வொரு விஷயங்களுககு ம் கவர்னர்தான் ஜவாப்தாரியாயிருப்பார்.

இதைத்தான் சுயராஜ்யமென்று சொல்லலாம். ஒருவருக்குமே

ற்பட்ட எவ்வித ராஜாங்கப்பிரிவிலும குறைந்தபக்ஷம் ஒரு இந்திய ராவது இருக்கவேண்டும்.

சிவில் சர்விஸின் நிர்வாகத்தினின்றும நீதியதிகாரத்தைப் பிரிக்கவேண்டும.

நீதியதிகாரம் யாவும் ஹைக்கோட்டு ஜட்ஜிகளின் பரிசீலனைக்கடங்கினதாயும, நிர்வாகம், எக்ஸிகியூட்டிவ் கவர்ன்மெண்டுக்குட்பட்டதாயுமிருக்கவேண்டும. பாததியா பாததியதைகள் ஹைகோர்ட்டுக்கடங்கின கோர்ட்டுகளின் அதிகாரத்திற்குட்பட்டிருக்கவேண்டும.

வரிவிஷயம் கவர்னர் ஆலோசனைச்சபையில் தீர்மானிக்கப்படவேண்டும்.

ஒவ்வொரு வருடத்திலும் வரக்கூடிய மனுக்களை விஜாரணைசெய்து அவ்வருடக்கடைசியில் பாக்கிவைத்துககொள்ளாமல் முடிவுசெய்துவிடவேண்டும்.

வருடக்கடைசியின் இரண்டு மாதங்களிலும் மனுக்களை வாங்கக்கூடாது

மனுதார்களின் ஒவ்வொருவருடைய விஷயங்களைபபற்றியும் முடிவுசெய்யுமுன் அவர்களை நேரிலாவது, பிரதிநிதிகள் மூலமாயாவது விசாரணைசெய்து முடிவுசொல்லவேண்டும.

ஒவ்வொரு கிராமக் கேசுகளையும் ஆங்காங்கே விசாரிக்கவேண்டும. அபபடித்தீர்மானிக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு தீர்மானங்களுக்கும் கட்சிக்காரர்கள் நகல்கேட்டாலும அல்லது கேட்காமலிருந்தாலும் ஸ்டாம்பு காகிதங்களிலாவது அல்லது சாதாரண காகிதங்களிலாவது நகல் கொடுக்கவேண்டும. அபபடித் தீர்மானிக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு ஜட்ஜ்மெண்டுகளுக்கும் சரியான காரணங்களும, எவ்வளவு காலத்தில் அப்பீல் செய்யவேணுமென்றும் யாருக்கு அபபீல செய்யவேணுமென்றும கண்டிருக்கவேண்டும.

சுதேசாபிமானி.

கந்தரத் தேறிக் கற்பக நிழலிற் கவின்மணி முடிகரித் திருக்குஞ
அந்தரக் கரிப னிடத்தாற் றருககள் சாபிசிந காமணி யுறலான
மந்தரப் புயத்து வள்ளவர் பலரும் வணங்குவ ரவனையும் மாண்பா
லந்தரத் தவர்கரும் பொருளாலாற் சிறததற் காதர வில்லையி தறிவாய்.

சங்கமே பதும மேமுத லாகச் சாற்றுபன் னிதிபடைத் ததனு,
லெங்குமே புகழ்ப் படடன னியக்கர்க் கிறைபவ னினனதா லன்றே,
வங்கமேய் வாரி வருவிட மாகது மணிகண்ட வரதனு மகிழ்ந்து, துங
கமே வியசற ரேழமை பூண்டான் சொல்லுவா ரெவர்நிதிப் பெரு
மை. (௫௬)

துதிபெறு கயிலை யங்கிரி வாழ்முச சுடாவிழிய படர்சடைத
தூய, நதிபொதி பெருமா னெவர்க்குமே லான நாதனு விருந்துமிக
குபர்ந்த, நிதிமலி யதனைக் கரததிடைக கொண்டு நின்றன னென்னி
னிந நிலத்தின், மதியினு லாததற் கரியது பொருளான் மருவிய மா
ட்சியே யனறே. (௫௭)

புணரிசூ ழுலகத தெவ்வகை யுயிரும் பொலிவினை யிழந்தன
பொன்றத, குணமிலாத கொடிய நீவிடங் காலுந தாழ்வினை யுறும்ப
ணிப், படந்தான், பணமெனு நாமம படைத்தலா லதன்மேற் படுத்து
ளங் களிததனன பாரின், மணமக லாது மலிதரு வனச மலரெனும்
வாயனு மாயன். (௫௮)

அலகிலாத செல்வ மாயினு நிலைவிட டகனுமென் றறிவிலா தவ
ரிற், சிலரெடுத் துரைபபா ரனனவர் நிதிச செம்மையை யறிந்திடார்
தமமை, யிலகுஞன மதிபபோ டேத்திடார் மனைவிட் டேகுதல் பொரி
யவ ரியற்கை, யலவென மறுபபா ரெவர்கொலாம் பொருளுக கினை
யது மாட்சியே யாகும. (௫௯)

சரித்திரக் குழன்று சோற்றினுக கலைந்து தாட்டுணைத தசையற
நடந்து, பெருத்த வெம பசியின் வருததமிக கடைநது பேதுறு புல
வரோ பிழை, புரைதகனர் நிதியை யவர்மொழி சரிபொன் புண்ணு
தற் ககபபடாக் கொமபர், பொருந்து கேழ கனியை கோதலிபை பிது
சி புளிக்குமென் றுரைததலே போலு ட (௬௰)

பற்றெனு தெனினு நேயமுண் டாயிற் பாங்கெலா மெறும்
பொரு கோடி, சுற்றமற் பலங்க ளென்னிய கருவைத் துருவிவந
தடையும்பல் பறவை, பற்றுழி யாவு மகலுமாங் கரும்பொன் னடை
ந்தவர்ச சார்வரியா வருமென், றுற்றவூ தறிஞர் சொற்றவா றின்று
முலகிடைக் காணுத லுறுவாய். (௬௧)

நினைத்ததை முடிக்கு மேதக வாக்கு நேரலார் தமதுயிர் கவரு,
மினைத்தினை யுயர்த்தும புகழ்ச்சியை யளிக்கு மின்பெலா முதவுமெஞ்
சியசீ, ரனைததையு நல்கு மிபபொரு ளெல்லா லாருயிர்க் கொருதுணை
யுளதோ, மனத்திடை யிதன்சிர் மறந்திடி லுடனே வந்தது வன்று
யர் வறுமை. (௬௨)

குணத்தொடு குலமு மொழுக்கமும் படிப்புங் கொண்டில னயி
னு மிருந்க, பணத்தொடு மிருபபி னுலகின ரவனைப் பண்பொடு
முயர்த்தியேத் தெடுப்பார், மனத் தொடு வந்த மங்கையு மிழித்து
வைகுவான் மற்றநில் லானைப், பிணதடுதாடு சரியாய் நினைபபரோ
வினையரிப் பெற்றியை யறிகதிலா ரெவரோ. (௬௩)

வேறு.

மதியு ளார்நல் வழியுள ராயினு
நிதியி லாதவர் நீணகர் வாழ்தலிற்
கதிபி னாமிரு கஙகளி லவகுகான
வதித லேமிகு மாண்புடைத் தாகுமால். (௬௪)

அடுத்த செல்வத் தருமை யறிந்திலார்
தடுத்து ரைப்பவர் தம்மொழி யேற்கிலா
தெடுத்தி யாவையு மேற்பவர் கைக்கொளக
கொடுத்த ழிந்தவர் கோடா று கோடியே. (௬௫)

மூன்று லோகமு முந்தி யரசு செய்
சான ற மாவலி தன்றலை பட்டது
மேன்ற விகைபி னுலெனி லீகையைப
போன்ற நிதி புவிபினுன் டாஙகொலோ. (௬௬)

வண்ட லங்கல்கொண் மார்பரிச சந்திர
னண்டு மோர்முனிக காத்தரும் வண்மையாற்
பெண்டு பிள்ளை பெருந்திருப் போய்விடக்
கொண்ட துன்பங் குறிக்கவுங் கூடுமோ. (௬௭)

தவசன் மார்க்கத் தருப்பதி தன்கையிற்
றிவச னீந்திடு சேய்செய் யறத்தொடு
கவச குண்டலங் கண்ணி யளித்தலா
லவச மெய்தி யழிந்ததும் பொய்கொலோ. (௬௮)

தவமி லங்குந் ததீசி முனிவரன்
கவன வெங்கரிக் காவலன் வேண்டலி
னுவமை யின்றி யுயிர்கொடை நேர்ந்ததாற்
சவமெ னும்படி தான்விழுந் தானரோ. (௬௯)

ஆத லாலே தறிவிற்கொ ளாதுநீ
யீத லேமிக வின்னலேத் தந்திடு
மோது செல்வ மொழிந்திடும் பின்னர்வே
றேது கொண்டற சிப்புவி யிற்செய்வாய். (௭௰)

நிறைத ரும்பெரு நீணிதி யாவுநீ
பொறியி லாது புரிந்த புகழெனும்
வெறிய னாகி விழலுக் கிறைத்தபின்
வறிய னென்றசொல் வாளெனப் போழுமால். (௭௧)

நீசெ யுங்குறை நின்னொடு நிற்கிலா
மாசி லாநம மரபினு ளாரெலாம்
பேசு செல்வப் பெருகிழந் தாரென
வேசன் மேவ விபற்றுவ தென்னையே. (௭௨)

இந்த நல்லர சிவ்வகை நீசெயின்
முந்தை யோர்தம முறைமுறை யாகவே
யெந்த நாளு மிலாத பெருங்குறை
வந்த தாகு மனத்திடைக் கோடியகல். (௭௩)

இன்று தொட்டர செல்வயிற் றந்துநீ
சென்று கானிற் றிரிதி மறுத்தியேற்
பொன்று மாறு பொருவ லிரண்டினி
லொன்று சொல்கென வோதின னம்மவோ. (எச)

வேறு

உடன்பிறந்து முயிர்வாழ்வகு கோயன்ன வுணாவகன்ற
மடன்பிறந்த கொடுமனத்து வஞ்சகன்சொ லுரையனைத்துந்
திடன்பிறந்த பலகேள்வி சோதத்திருக் செவியேற்றான்
றடன்பிறந்த நெடுங்கருணை சலதிநிகர் தனிவள்ளல். (எரு)

இவன்மதியில் வாறுயிற் றென்செயலா மெனலாலுந
தவமெனுமோர் பெருஞ்செல்வந் தனக்குவருந் தகவாலுங்
கவலகளிப பென்னுமிரு கடல்கலந்த கருத்தினனு
யுவகையது மேற்கொளமிகி யொழுகவென வுரைசெய்வான. (எசு)

நின்கருத்தின் படிபுரிந்தே விசமீது நிற்கவினி
யென்கருத்துக் கேற்றபடி யியம்புமொழி சிலகேட்டி
பொன்கறுக்கும் பூம்பதத்துப புரவலனே பொருட்செல்வ
மின்கறுத்த மேகநடு மிளிர்பொழுதும் விளங்காவால். (எஎ)

மறிதிரையொத் துலகினிடை வருஞ்செல்லு மிதிற்றுயரஞ்
சிறியதல்ல செல்வமெனச செப்புமொழிப் பொருட்டேறாய்
வெறிகமழு நறுந்தொடையன் மிளிர்மார்பா மெய்புணர்ந்த
வறிவுடையோர் வெறுக்கையினு லதற்குறுமபேர் வெறுக்கையன்றோ.

இந்திரனுக் கேதுசிறப பிகையினு லெஞ்ஞான்று
மைந்தருவுஞ் சுரபியுநல லருண்மணியு மவனியெங்குஞ்
சந்ததமும புகழ்மிகுதநுந் திழைத்துளா ரபபெறுமா
மந்தரதது வேநதனிலை யழிந்தாலு மழியாமே. (எகூ)

உடையாரே சிறப்புடைய ருடைமைகளோ சிறப்புடைய
வுடையானிற் கழிபெருமை யுடைமைகட்கெவ் வாற்றுளதேற்
கொடையாலே யென்பரந்தக் கோபதிக்கு மேல்விபசிற்
றிடையார்தம் போகமலா லெய்துபெரும புகழுளதோ. (அ௰)

மந்திரிமா நிதிபடைத்த மாண்பதனு லேயாதி
யந்தமிலான் றோழமையுற் றமெனன்ன லறிவன்று
முந்தவவன் செயுந்தவத்தான முடியாத பெருஞ்செல்வந்
தந்தனன்றன் றோழமையுந் தந்தனனம் பரம்பரனே. (அக)

அத்தகுமா நிதிகண்டுந் மந்தகனு புழல்கின்றான்
சித்தமர னிடைசெலுத்தித் திறம்பாத நெறிநிற்கு
முத்தமாக ளருவருபபா யொழிதலொதுககப் படுகின்ற
செத்தையெனத் தகுமிந்தச் செல்வமொரு செல்வமதோ. (அஉ)

மன்னவகே ணமபெருமான் மகிழ்நம்பி யாரூரன்
றனனருமைத் தோழனுமாய்த தனவாம னம்போல்வா
ருன்னவுந்த காத்தொழில்க ளுஞற்றியதெப் பொருள்குறித்தோ
வினனமிதை நீயறியா திருததியென நினைத்திலனே. (அங)

கடுக்கைபணி சடைப்பெருமான் கனகவரை தனைக்கையி
லெடுததது பொன் வேட்கையென்று யிருகிடக்க வெரிமழுவு
முடிககையுமவெண் டலேயோடு முருமொலிககு மானுமங்கைப
பிடித்தெலும்பு பாம்பணிந்த பெற்றியெதைப பெறும்பொருட்டோ.

ஒருகரத்து நீராட்டி யொருமலரைச் சாத்தினருக்
கிருநிதியுங கற்பகமு மெவ்வாழ்வுங் கொடுதகருளும்
பரமபதி பொருள்வேட்ட பண்புநன்று நன்றுசொற்று
மிருநிலததின் மூழுமனித ரெவருளைப்போ லுளரையா. (அரு)

மாதவனும் பணம்விரும்பி மற்றதன்மேற் றூங்குவனென்
றோதிஜைபோ ராவிலேமே லுறஙகுவதற் கென்புகல்வா
யீதகல விந்திரனுக் கிவனகொடுத்த செல்வமன்றோ
மாதருவுஞ் சுரபியுமம் மாமணியும் பிறபொருளும். (அசு)

வேறு.

அறிவிலா தவரிற் சிலர்நிதி நிலேயில் லாததென் றறைவரென் றறைந்தாய், சிறிதுமோர் குறையின் றுண்மையே புகன்றாய் செப்பு மத் தகையசீ ரியர்தாம், பொற்பியிடைப பொதிந்த ஞானமாங் கரத்

தாற் போக்குமஞ் ஞானிய ரதனு, லறிவிலா தவரோ யாவரிவ் வுண்மை யறிதியேற் பெருநல மரசே. (௮௭)

பலபல நூலுரைப பாடுறும புலவர் பழித்தனர் திதியையென் றுரைத்தாய், புலவரென் பதற்குப பொருளறிந தனையேற் புகன்றிடா யிவர்பெயர் பூண்டே, யிலகிய தேவ ரெனிவிவர் பெருமை யிசைப பதென யாண்டுசென் றாலு, நலமிகப பெறுவார் மன்னரிற் சிறந்தார் நாவுரை நாட்டுவார் நாளும். (௮௮)

இரப்பரென் றிவரை யிகழ்ந்திடேல் கருணை யெய்திமேற் பதவியீந் தெமமைப, புரப்பது கருதிப் போந்தநல லறத்தின் புனிதரென் றெண்ணுதி புலத்தி, லிரப்பதாற குறையன் னவாககிலை நமக்கே யேற்றதா முயர்மணி விலைபெறு, தெரியபது தெரியார் மதித்திடா ரெனினுஞ் சிறப்பதற் கன்றிமற் றுளதோ. (௮௯)

பணமுளான் யாவ ராயினுமே மதிக்கப படுவனென் றிசைத்தனை பகாற், றணவிலா தொருவன் றுலகுககு மரசு தாங்கிய நசத்தலை யானைப, புணரியைத் தாவி வானர மிழித்துப புகன்றதும் பின்பவன் றனைக், கணமெலா மடியத் தொலைததுஞ் செல்வக் கணிப்பினைக் கணித்திடுங் காண்டி. (௯௰)

கான்மருப பியானை மிசைவரு சுரேச நாயகன் மரவுரி தரித்துக், கான்மருப் பொலியும் வனத்துறை முனிவன கையெனுங் கமலமீப பூத்த, தேன்மருப் பிலிற்று மலரவ, மதித்துத தேம்பிய துலகிலா ரறியார், கூனமருப் பெறுமபி யடைந்ததுங் காணாய் குறித்தமா நிதியவற் கிலையோ. (௯௧)

சகத்திரத் தெட்டா மண்டமாண் டிருந்த தாருகன் முன்னவன் முன்னோன், மகத்துவ மெனநீ கூறிய செல்வம் வரம்பிலா வகையண்டந் திருந்து, மகத்திலு வீழ்ந்தான் கனகனோர் வடியா ராருளா ரெண்ணுதி யவன்பின், புகைசிறு புதல்வன் புகழ்மிகப படைத்தான் பொன்கொலோ சிறந்தது புகல்வாய். (௯௨)

கோடிபொன் னடைநதா ரில்லவர்க் கீந்து குறிப்பொடு நல்லறம் புரிந்து, நாடிய சுறறத தவருட னுண்டு நன்மதிப் படைந்து

வாழ் பவன்மேல், வீடுமுற் றிடுவா னிவையியற் றுதோன் மேதகு வாள்கரம் பிடித்த, பேடியை நிகர்ப்பா னல்லது மணிந்த பிணைத்தி னை நிகர்சொலப் பெறுவான். (௬௩)

அனுபவம புரிந்து பிறர்க்குமீ யாத ரெருநிதி யவனதன றப பொன், றனையெடுத் தவைசெய் பவாக்குரித் தனையான் றுனுமங் நிதி யினை காக்கும், வினைசெய்சே வகனும் பேழையும் போலவான் மிகு வலிப பூதமு மொபபா, னினையனைத் தனிக னெனறறி விலரோ யிசை பபரீ தெண்ணுதி யின்னுமே. (௬௪)

கல்விகல் லாரிற் கற்றறி வில்லார் கடையரென் றுரைப்பது கடுப் பச், செல்வமில் லாரிற் செல்வமுற் றிருந்துஞ் செய்வினை செய்வகை செய்யார், பல்விதத் தினிலுங கடையரோ யுலகிற் பார்த்தவர் பழிக்க வும் பின்னர்ப், புல்லிய, நரகிற் புகுதவும் போகத பூரிய ரிவரலா லெவரோ. (௬௫)

தங்குபல் கிளைகளும பாத்திடா னடுத்தோர் தமமையுங்காத்தி டான் றனும், பொங்குமின் பாகப புசித்திடா னுளும பொன்னையே காத்துமா நிலத்தி, லெங்கணு மிழிவு கொண்டுவாழ் பவற்கு மேற்றி ய தொருபெரும் பொதிகொள், குங்குமஞ் சுமந்த கார்த்தபந் தனக் குங் குறிபபிடில் வேற்றுமை யுளதோ. (௬௬)

அடுத்தபொன் னிரநதோர்க் கீந்திடிற் பின்ன ரடுததிடும் பிறப பினிற் பலவாநீ மடுத்துமேம படிதது மின்னதை யுலக மாட்டுநன் னிதிபடைத தவரைக், கொடுத்துவைத் திருநத புண்ணிய ரென்னுக் கூறுமோர் மொழிநிலை நிறுத்து, மெடுத்தளித் தறியா ரெவரவர் பிச் சையெடுததழிந் தினைபவ ரினமென். (௬௭)

கொல்லராக் கொடியன் கொடுந்தொழிற் கூட்டங் கூடியே குல வினுங் கொடையா, னல்லிசை யடைந்தா னங்கர்கோ னதனு னல் லுயிர் பிரிநதுவின் செலவு, மெல்லையி லடைநத மாதவ னடியை யிறைஞ்சியே யேழு பிறப்பு, மில்லையென் றிரபபோர்க் கில்லை யென் றியம்பா விதையமே யீகதரு ளென்றான். (௬௮)

பாக்களைப் புகன்று தோத்திரம் புரிவார் பாத்திர மறிந்துமற் றவர்தம், நோக்கமு மறிந்து கொடுக்கலோ ரொரு பொருட்டினிற் புடை த்துவேற் றேர்தம், பாகமே மாகக் கொள்ளுவ ரிதனைப் பணியரு மே க்குயர் கிளைமி,, னீக்களைத் துரத்திக் கொள்ளுவார் மதுவை யென்ப தாற் றேர்குதி யிளையோய். (௯)

அடைதுயர் கூறி யிரப்பவ ரெவர்க்கு மன்புட னீதலே நன் மை, விடைபல சொல்லுவ கொடுத்திடா திம்மை விளம்புதல் கொ டுமையோ லவர்க்கு, கொடைபுரி பவரைத் தடைபுரி வறுவோ கொ டுமையிற் கொடுமை மீர்க் கொண்டு, மிடைதடை புரிந்த வெள்ளிகண் ணிழந்த செய்தி யாதவ ரினறும. (௰)

முன்னைப பிறபபி லறம்பல புரிந்த முறைமையா லுயர்பெருஞ் சிறப்பின், மன்னிய மணித்த ரிங்குமவ வாறே மனத்தொடு நல்லறம் புரிந்தாற்,பின்னரு மிவ்வா றுயர்நலம் பெறுவார பேதமை யான்மறந் தனரே, லென்னபாழ்ஞ் சனன மெடுப்பரோ விதனை யெண்ணலு நடுங்குமென் னிதையம். (௰௧)

மாவலி மாண்பின் வகையினை மறந்து வழுப்பட வழுத்தினை மழைகலோ, னாவலி னறைந்து மவனுரை யகற்றி யடுத்தவாக களித திட லாவி, போவதிற் பொலிந்த புகழெனப் புகன்று புட்கரம் புவி தந்து புயனோர், தேவனற் றிருத்தாட் செழுமலர் சென்னி சேர்த்தி னன் செயுநதவச் சிறப்பால். (௰௨)

மதிதயன் மருகன் மாமுனி வரற்கி னன்மையான் மனைமகன் மாழ்க, வதிறுய ரடைந்தா ரெனமன வறைந்தா யத்துய ரனைத்தையு மகற்றி, நதிபுனை நாத னளினமா றாத றமக றாதன்வின் றாதன், கதிதரு காட்சி கண்டனன் களித்தான் காந்தனை காசினி ககனம.()

அங்கநாட் டுறைய னரவயர்த் தவறு லவனியிற் சிறிதுபெற் றவ னிற், பொங்கிய சிறப்புமபொலிபெரும் புகழும் பொருந்தின னிறு திநாட் போது, சங்கமார் காத்து மாயவன் வரியத் தானடைந் துளக் குவேண் டுவகே, னிய துதா னருள்வே னெனச்சொலப் பெற்று னிவ வனிகர் புகழ்பெற் றுவவே. (௰௪)